רשומות

ספר החוקים

עמוד

חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 132), התשס"ב–2002 530

תיקונים עקיפים:

חוק עידוד החיסכון הנחות ממס וערבות למילוות, התשט"ז–1956 – מס' 7

חוק השקעות משותפות בנאמנות, התשנ"ד–1994 – מס' 8

חוק לעידוד השקעות הון, התשי"ט–1959 – מס' 56

חוק לעידוד השקעות הון בחקלאות, התשמ"א–1981 – מס' 6

חוק החברה לישראל, התשכ"ט–1969

חוק מס ערך מוסף, התשל"ו–1975 – מס' 24

חוק מס הכנסה (תיאומים בשל אינפלציה), התשמ"ה–1985 – מס' 15

חוק מיסוי מקרקעין (שבח, מכירה ורכישה), התשכ"ג–1963 – מס' 51

חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה–1995 – מס' 56

חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 132), התשס"ב–2002*

פרק א': תיקון פקודת מס הכנסה

תיקון סעיף 1

1. בפקודת מס הכנסה[1] (להלן – הפקודה), בסעיף 1 –

(1) בהגדרה "הפרשי הצמדה", בסופה יבוא:

"ואולם לענין פטור ממס יראו כהפרשי הצמדה כל סכום שנוסף לחוב או לסכום תביעה עקב הצמדה לשער המטבע או למדד המחירים לצרכן, לרבות הפרשי שער";

(2) אחרי ההגדרה "חוק החברות" יבוא:

""חוק עידוד החיסכון" – חוק עידוד החיסכון, הנחות במס הכנסה וערבות למילוות, התשט"ז–1956[2];";

(3) בהגדרה "בורסה" – במקום "שהוכרה בידי" יבוא "שקבע";

(4) אחרי ההגדרה "פקיד שומה" יבוא:

""פיקדון" – סכום שהופקד בתאגיד בנקאי, או במוסד בנקאי מחוץ לישראל המתנהל על פי הדין במדינה שבה הוא מתנהל;";

(5) בהגדרה "שנת מס", בסופה יבוא "ואם נקבעה תקופת שומה מיוחדת – תקופת השומה שנקבעה כאמור";

(6) במקום ההגדרה ""תושב ישראל" או "תושב"" יבוא:

""תושב ישראל" או "תושב" –

(א) לגבי יחיד – מי שמרכז חייו בישראל; ולענין זה יחולו הוראות אלה:

(1) לשם קביעת מקום מרכז חייו של יחיד, יובאו בחשבון מכלול קשריו המשפחתיים, הכלכליים והחברתיים, ובהם בין השאר:

(א) מקום ביתו הקבוע;

(ב) מקום המגורים שלו ושל בני משפחתו;

(ג) מקום עיסוקו הרגיל או הקבוע או מקום העסקתו הקבוע;

(ד) מקום האינטרסים הכלכליים הפעילים והמהותיים שלו;

(ה) מקום פעילותו בארגונים, באיגודים או במוסדות שונים;

(2) חזקה היא שמרכז חייו של יחיד בשנת המס הוא בישראל –

(א) אם שהה בישראל בשנת המס 183 ימים או יותר;

(ב) אם שהה בישראל בשנת המס 30 ימים או יותר, וסך כל תקופת שהייתו בישראל בשנת המס ובשנתיים שקדמו לה הוא 425 ימים או יותר;

לענין פסקה זו, "יום" – לרבות חלק מיום;

---

* נתקבל בכנסת ביום ט"ו באב התשס"ב (24 ביולי 2002); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 3156, מיום כ"ח בתמוז התשס"ב (8 ביולי 2002), עמ' 770.

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

[2] ס"ח התשט"ז, עמ' 52.

(3) החזקה שבפסקה (2) ניתנת לסתירה הן על ידי היחיד והן על ידי פקיד השומה;

(4) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע תנאים ולפיהם יראו יחיד שאינו תושב ישראל לפי פסקאות (1) ו־(2) כתושב ישראל, ובלבד שהתקיים בו אחד מאלה:

(א) הוא עובד מדינת ישראל;

(ב) הוא עובד רשות מקומית בישראל;

(ג) הוא עובד הסוכנות היהודית בארץ ישראל;

(ד) הוא עובד הקרן הקיימת לישראל, קרן היסוד – המגבית המאוחדת לישראל;

(ה) הוא עובד חברה ממשלתית;

(ו) הוא עובד רשות ממלכתית או תאגיד שהוקם לפי חוק,

וכן רשאי הוא לקבוע כאמור כי סוגי יחידים שרואים אותם כתושבי ישראל לפי פסקאות (1) או (2), לא יראו אותם ככאלה, והכל בתנאים שיקבע.

(ב) לגבי חבר בני אדם – חבר בני אדם שהתקיים בו אחד מאלה:

(1) הוא התאגד בישראל;

(2) השליטה על עסקיו וניהולם מופעלים בישראל;

(7) בסופו יבוא:

""תאגיד בנקאי" – כמשמעותו בחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א–1981[3];

"תכנית חיסכון" – בתאגיד בנקאי, לרבות תכנית חיסכון שאושרה לפי חוק עידוד החיסכון וכן מרכיב החיסכון בפוליסה לביטוח חיים, או תכנית חיסכון שצורפה לפוליסה כאמור ושאושרה על ידי המפקח על הביטוח כמשמעותו בחוק הפיקוח על עסקי ביטוח, התשמ"א–1981[4]".

תיקון סעיף 2

2. בסעיף 2 לפקודה, ברישה במקום "של אדם שנצמחה, שהופקה או שנתקבלה בישראל ממקורות אלה:" יבוא "של אדם תושב ישראל שהופקה או שנצמחה בישראל או מחוץ לישראל ועל הכנסתו של אדם תושב חוץ שהופקה או שנצמחה בישראל, ממקורות אלה:".

תיקון סעיף 3

3. בסעיף 3 לפקודה –

(1) בסעיף קטן (ג)(1), אחרי "ששולם בעדם לחברה" יבוא "(בסעיף זה – סכום ההכנסה)", ובמקום הסיפה החל במילים "יהיה חייב במס" יבוא "ולמעט סכומים מפדיון של מניות שהוקצו לעובד או למספק שירותים כמשמעותם בסעיף 3(ט), יהיה חייב במס בשיעור של 35% על חלק מסכום ההכנסה שעד למועד הקובע, גם אם הוא פטור ממס או ששיעור המס שהוא חייב בו נמוך מ־35%, ועל יתרת סכום ההכנסה – בשיעור של 25%, גם אם הוא פטור ממס או ששיעור המס שהוא חייב בו נמוך מ־25%; לענין סעיף זה –

---

[3] ס"ח התשמ"א, עמ' 232.

[4] ס"ח התשמ"א, עמ' 208.

"חלק מסכום ההכנסה שעד למועד הקובע" – חלק מסכום ההכנסה שיחסו לכלל סכום ההכנסה הוא כיחס שבין התקופה שמיום ההנפקה של המניה ועד למועד הקובע לבין התקופה שמיום הרכישה של המניה ועד ליום הפדיון שלה;

"יתרת סכום ההכנסה" – הסכום המתקבל מהפחתת חלק מסכום ההכנסה שעד למועד הקובע, מסכום ההכנסה;

"המועד הקובע" – כהגדרתו בסעיף 88;";

(2) בסעיף קטן (ה2), בסופו יבוא:

"ואולם סכומי ריבית, הפרשי הצמדה ורווחים אחרים שקיבל מקרן ההשתלמות במועדים הקבועים בסעיף 9(16ב), יראו אותם כהכנסה מריבית כאמור בסעיף 2(4)(.";

(3) אחרי סעיף קטן (ה3) יבוא:

"(ה4) (1) ריבית, הפרשי הצמדה ורווחים אחרים שקיבל יחיד מקופת גמל לתגמולים, שהיה זכאי לקבלם לפי הוראות הכללים, וכן ריבית, הפרשי הצמדה ורווחים אחרים שקיבל מקרן השתלמות, במועדים הקבועים בסעיף 9(16א), יראו אותם כהכנסה מריבית.

(2) לענין סעיף זה –

"הכללים" – הכללים שנקבעו לפי סעיף 47;

"קופת גמל" – כהגדרתה בסעיף 47;

"קרן השתלמות" – כהגדרתה בסעיף 3(ה).".

תיקון סעיף 3א

4. בסעיף 3א לפקודה –

(1) בסעיף קטן (א), ההגדרה "הכנסה שהופקה באזור" – תימחק;

(2) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) הכנסתו של אזרח ישראלי שהופקה או שנצמחה באזור, יראו אותה כהכנסה שהופקה או שנצמחה בישראל.

(ב1) הכנסתו של אזרח ישראלי תושב האזור שהופקה או שנצמחה מחוץ לישראל ומחוץ לאזור, יראו אותה כאילו היתה הכנסתו של תושב ישראל שהופקה או שנצמחה מחוץ לישראל.";

(3) בסעיף קטן (ג) –

(א) האמור בו יסומן "(1)" ובו, הסיפה החל במילים "המופקת בישראל" – תימחק;

(ב) אחרי פסקה (1) יבוא:

"(2) לענין האמור בפסקה (1), הופקה הכנסתו של חבר בני אדם בישראל או באזור – יראו את הכנסתו של האזרח הישראלי כאילו הופקה בישראל; הופקה הכנסתו של החבר מחוץ לישראל ומחוץ לאזור, יראו את הכנסתו של האזרח הישראלי כאילו היתה הכנסתו של תושב ישראל שהופקה מחוץ לישראל;

(3) דיבידנד שקיבל אזרח ישראלי מתוך רווחים ששילם עליהם מס לפי סעיף קטן זה – פטור ממס.";

(4) סעיף קטן (ד) – בטל;

(5) בסעיף קטן (ה), אחרי "בסעיף קטן (ב)" יבוא "או בסעיף קטן (ב1)," ובסופו יבוא "מס ששולם כאמור בסעיף זה לא ייחשב כמסי חוץ כהגדרתם בסעיף 199";

(6) בסעיף קטן (ו), אחרי "הוראות פקודה זו" יבוא "כאילו היה תושב ישראל,".

הוספת סעיף 4א

5. אחרי סעיף 4 לפקודה יבוא:

"מקום הפקת ההכנסה

4א. (א) המקום שבו הופקה או נצמחה הכנסה מכל אחד מהמקורות המפורטים להלן יהיה –

(1) לגבי הכנסה מעסק – המקום שבו מתקיימת הפעילות העסקית מניבת ההכנסה;

(2) לגבי הכנסה מעסקה או מעסק אקראי בעלי אופי מסחרי – המקום שבו מתבצעים העסקה או העסק;

(3) לגבי הכנסה ממשלח יד – מקום ביצוע השירות;

(4) לגבי הכנסה מעבודה – מקום ביצוע העבודה;

(5) לגבי ריבית, דמי ניכיון והפרשי הצמדה – מקום מושבו של המשלם;

(6) לגבי דמי שכירות או דמי שימוש בנכס – מקום השימוש בנכס;

(7) לגבי השתכרות או רווח, לרבות תמלוגים, שמקורם בנכס לא מוחשי – מקום מושבו של המשלם;

(8) לגבי קצבה, מלוג ואנונה – מקום מושבו של המשלם;

(9) לגבי הכנסה מחקלאות – מקום הנכס מניב ההכנסה;

(10) לגבי דיבידנד – מקום מושבו של חבר בני האדם משלם הדיבידנד.

(ב) (1) על אף האמור בפסקאות (4) ו־(8) של סעיף קטן (א), יראו את מקום הפקת ההכנסה, לפי הפסקאות האמורות, בישראל, אם המעביד הוא אחד הגופים המפורטים בפסקה (א)(4) להגדרה ""תושב ישראל" או "תושב"" בסעיף 1, ובתנאי שיחסי העבודה עם מעביד כאמור החלו כאשר העובד היה תושב ישראל.

(2) על אף האמור בפסקאות (5), (7) ו־(8) של סעיף קטן (א), יראו את מקום הפקת ההכנסה לפי אלה:

(א) בישראל, גם כאשר המשלם הוא תושב חוץ – אם התשלום מהווה הוצאה של מפעל הקבע של תושב החוץ בישראל;

(ב) מחוץ לישראל, גם כאשר המשלם הוא תושב ישראל – אם התשלום מהווה הוצאה של מפעל הקבע של תושב ישראל מחוץ לישראל.

(ג) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע –

(1) לגבי הכנסה שהופקה ביותר ממקום אחד ולא נקבעה לגביה הוראה אחרת – כללים לייחוס הפקת ההכנסה למקומות שונים;

(2) את מקום הפקת ההכנסה במקרים מסוימים שלגביהם לא נקבעו הוראות אחרות."

תיקון סעיף 5

6. בסעיף 5 לפקודה –

(1) במקום כותרת השוליים יבוא "הוראות מיוחדות לענין מקום ההכנסה";

(2) פסקאות (1) (2), (3) ו־(4)(א) – יימחקו;

(3) בפסקה (4)(ב), המילה "כאמור" – תימחק;

(4) בסופו יבוא:

"(5) (א) הכנסה שהפיקה חברת משלח יד זרה, הנובעת מפעילותו של בעל השליטה במשלח יד מיוחד – בגובה ההכנסה של בעלי המניות תושבי ישראל, וזאת אם ההכנסה היא מפעילותו של בעל השליטה בעצמו, באמצעות קרובו או באמצעות חברה כאמור בפסקה (3) להגדרה "חברת משלח יד זרה" שהוא בעל שליטה בה.

(ב) לענין הכנסה לפי פסקה זו ודיבידנד המחולק ממנה לבעלי מניות כאמור בפסקת משנה (א), יראו את חברת משלח היד הזרה כאילו השליטה על עסקיה וניהולם מופעלים בישראל.

(ג) הכנסתה, הכנסתה החייבת ורווחיה של חברת משלח יד זרה כאמור בפסקת משנה (א), יחושבו בהתאם לדיני המס במדינת מושבה, ואולם אם מדינת מושבה אינה מדינה גומלת כמשמעותה בסעיף 196, או שהחברה אינה מגישה דוח ואינה נישומה במדינה גומלת – יחושבו בהתאם לעקרונות חשבונאיים מקובלים בישראל, למעט עקרונות חשבונאיים לענין רווחי והפסדי אקוויטי ולענין שינויים בערכם של ניירות ערך.

(ד) על אף הוראות חלק י', פרק שלישי, סימן ב', לענין הזיכוי ממסי חוץ, יראו את המסים ששילמה חברת משלח היד הזרה לרשויות המס של מדינה מחוץ לישראל, על הכנסתה כאמור בפסקת משנה (א) בשל הכנסות שעל פי סעיף 4א הופקו מחוץ לישראל, כאילו הם מסי חוץ כהגדרתם בסעיף 199, ואת ההכנסה כאמור כאילו היא הכנסת חוץ כהגדרתה באותו סעיף.

(ה) לענין פסקה זו –

"חברת משלח יד זרה" – חבר בני אדם תושב חוץ, שמתקיימים בו כל אלה:

(1) הוא חברת מעטים כמשמעותה בסעיף 76(א);

(2) 75% או יותר באחד או יותר מאמצעי השליטה בו מוחזקים, במישרין או בעקיפין, בידי יחידים תושבי ישראל או בידי אזרחי ישראל תושבי האזור כהגדרתו בסעיף 3א;

(3) מרבית בעלי השליטה או קרוביהם, עוסקים בעבור החברה במשלח יד מיוחד, במישרין או באמצעות חברה שבה הם מחזיקים במישרין או בעקיפין, באמצעי שליטה בשיעור של 50% לפחות;

(4) מרבית הכנסתה או רווחיה של החברה בשנת המס, למעט רווחי והפסדי אקוויטי ושינויים בערכם של ניירות הערך, מקורם במשלח יד מיוחד;

"משלח יד מיוחד" – עיסוק או מקצוע שנקבע על ידי שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת;

"הכנסה של בעלי המניות תושבי ישראל" – הכנסתה של חברת משלח יד זרה, כשהיא מוכפלת בשיעור זכותם של בעלי מניות תושבי ישראל או אזרחי ישראל תושבי האזור כהגדרתו בסעיף 3א, ברווחי החברה;

"אמצעי שליטה", "בעל שליטה" ו"קרוב" – כהגדרתם בסעיף 275."

תיקון סעיף 9

7. בסעיף 9 לפקודה –

(1) בפסקה (5)(ב), בסופה יבוא "ואולם אם היתה לו הכנסה מריבית המשולמת מכספים שהופקדו בפיקדון, בתכנית חיסכון או בקופת גמל, אשר מקורם בפיצויים או בכספי ביטוח שקיבל היחיד בשל פגיעת גוף – עד לסכום כולל של 115,000 שקלים חדשים או סכום גבוה יותר שקבע שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת";

(2) בפסקה (13), במקום "מלוות מועדפים" יבוא "תכנית חיסכון או פיקדון בנקאי", ובסופה יבוא "למעט הפרשי הצמדה חלקיים";

(3) פסקאות (13ב) ו־(14) – יימחקו;

(4) בפסקה (16א) –

(א) בפסקת משנה (א), במקום "לרבות ריבית, הפרשי הצמדה ורווחים אחרים" יבוא "לרבות הפרשי הצמדה, וכן ריבית ורווחים אחרים שמקורם בהפקדה המוטבת";

(ב) בפסקת משנה (ג), אחרי ההגדרה "מועד התשלום הראשון" יבוא:

""הפקדה מוטבת" – סכומים ששילם מעביד, עד גובה הסכום או השיעור שאין רואים אותו, לפי סעיף 3(ה), כהכנסת עבודה, בעת ששולמו לקרן, וכן סכומים ששילם העובד שאינם עולים על שליש מהסכום ששילם המעביד, בשיעור הקבוע בסעיף 3(ה), אלא אם כן נקבע שיעור אחר לתשלומי העובד בהסכם קיבוצי שאושר לפי חוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז–1957[5], לפני יום ב' בתמוז התשס"ב (12 ביוני 2002), ובקרן השתלמות לחברי קיבוץ, כהגדרתה בסעיף 58א, תשלומים ששולמו לקרן ההשתלמות עד לסכום השווה ל־7% מההכנסה הקובעת כהגדרתה בסעיף 58א;";

(5) בפסקה (16ב)(א), במקום "לרבות ריבית, הפרשי הצמדה ורווחים אחרים" יבוא "לרבות הפרשי הצמדה, וכן ריבית ורווחים אחרים שמקורם בהפקדה המוטבת", ובסופה יבוא "לענין זה, "ההפקדה המוטבת" – תשלומים ששולמו לקרן השתלמות עד לסכום השווה ל־7% מההכנסה הקובעת כהגדרתה בסעיף 17(5א)";

(6) בפסקה (17), במקום "ושמקורם בתשלומי מעביד" יבוא "עד גובה תשלומי המעביד", במקום "שמקורם בתשלומי מעביד" יבוא "עד גובה תשלומי המעביד", ובסופה יבוא "לענין זה, "קופת גמל" – כהגדרתה בסעיף 47";

[5] ס"ח התשי"ז, עמ' 63.

(7) במקום פסקה (18) יבוא:

"הפרשי הצמדה מקופת גמל לתגמולים

(18) הפרשי הצמדה שאינם חייבים במס לפי סעיף 3(ד) או סעיף 87, שקיבל יחיד מקופת גמל לתגמולים, אשר מקורם בסכומים שהפקידו היחיד או מעבידו לקופת הגמל; לענין זה, "קופת גמל" – כהגדרתה בסעיף 47;

ריבית וריווחים בגיל פרישה

(18א) (א) ריבית וריווחים שמקורם בתקרת ההפקדה המוטבת, שאינם חייבים במס לפי סעיף 3(ד) או סעיף 87, שקיבל יחיד מקופת גמל לתגמולים בהגיעו לגיל פרישה, אם תקופת החיסכון בקופת הגמל לא פחתה מ־15 שנים ממועד התשלום הראשון לקופת הגמל, ואם היה מועד התשלום הראשון לאחר שהגיע לגיל פרישה – חמש שנים מאותו מועד, או בפטירתו;

בפסקה זו –

"גיל פרישה" – גיל 60 שנים;

"מועד התשלום הראשון" – כהגדרתו בפסקה (16א)(ג);

"קופת גמל" – כהגדרתה בסעיף 47;

"תקרת ההפקדה המוטבת" – הפקדה לקופות גמל לתגמולים שאינה עולה על סכום של 18,400 שקלים חדשים בשנת המס;

(ב) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע, בתנאים שיקבע, תקופת חיסכון קצרה מזו המפורטת בפסקת משנה (א)."

(8) בפסקה (19), בסופה יבוא "בפסקה זו, "סכום המתקבל על פי פוליסה לביטוח חיים" – סכום המתקבל במותו של המבוטח על חלק הסיכון למקרה מוות בלבד, שבפוליסה לביטוח חיים, למעט סכום שהתקבל ממרכיב החיסכון או הנובע ממנו".

הוספת סעיף 9ג

8. אחרי סעיף 9ב לפקודה יבוא:

"הנחה לקצבה של עולה

9ג. על אף האמור בסעיפים 9א, 9ב ו־121, לפי הענין, סכום המס על קצבה שמקורה מחוץ לישראל שמקבל מי שעלה לישראל, בשל עבודתו במדינת חוץ, לא יעלה על סכום המס שהיה משלם על אותה קצבה במדינה שבה משולמת הקצבה, אילו היה נשאר תושב אותה מדינה."

ביטול סעיף 13

9. סעיף 13 לפקודה – בטל.

החלפת סעיף 14

10. במקום סעיף 14 לפקודה יבוא:

"הכנסה ממדינת חוץ של יחיד שהיה לתושב ישראל

14. (א) יחיד שהיה לתושב ישראל לראשונה יהיה פטור ממס במשך 5 שנים מהמועד שהיה לתושב ישראל, על הכנסות מריבית, מדיבידנד, מקצבה, מתמלוגים או מדמי שכירות, שאינן הכנסות מעסק, ושמקורן בנכסים מחוץ לישראל אשר היו לו לפני שהיה לתושב ישראל ושנותרו בידיו לאחר שהיה לתושב ישראל, אלא אם כן ביקש אחרת, לענין ההכנסה, כולה או מקצתה.

(ב) יחיד כאמור בסעיף קטן (א), יהיה פטור ממס, במשך 4 שנים מהמועד שהיה לתושב ישראל, על הכנסות מעסק שהיה לו מחוץ לישראל במשך 5 שנים לפחות לפני שהיה לתושב ישראל לראשונה.

(ג) הוראות סעיף קטן (א) יחולו, בשינויים המחויבים, גם על הכנסות כאמור באותו סעיף קטן של יחיד שחדל להיות תושב ישראל ושהה דרך קבע מחוץ לישראל שלוש שנים רצופות לפחות לאחר שחדל להיות תושב ישראל (בסעיף זה – תושב חוזר), מנכסים מחוץ לישראל שרכש בתקופת שהותו מחוץ לישראל לאחר שחדל להיות תושב ישראל.

(ד) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי להתקין תקנות ולפיהן מי שמרבית פעילותו העסקית מחוץ לישראל ולפני שהיה לתושב ישראל לראשונה ביצע השקעות שחל עליהן חוק לעידוד השקעות הון, יראו אותו, למשך תקופה שיקבע השר ובתנאים שיקבע, כתושב חוץ."

תיקון סעיף 15א

11. בסעיף 15א לפקודה –

(1) במקום כותרת השולים יבוא: "סמכות לפטור הפרשי הצמדה וריבית על פיקדון, תכנית חיסכון ואיגרות חוב";

(2) במקום "ריבית על סוגי פיקדונות של סוגי נישומים בתאגיד בנקאי" יבוא "הפרשי הצמדה או ריבית בגובה הפרשי הצמדה המשתלמים על סוגי פיקדונות, סוגי תכניות חיסכון וסוגי איגרות חוב של סוגי נישומים";

(3) הסיפה החל במילים "וכן רשאי הוא לקבוע" – תימחק.

הוספת סעיף 15ב

12. אחרי סעיף 15א לפקודה יבוא:

"חישוב הריבית הריאלית

15ב. שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע שיטה לחישוב חלק הריבית העולה על שיעור עליית המדד (בפקודה זו – הריבית הריאלית)".

תיקון סעיף 16א

13. בסעיף 16א לפקודה, בסופו יבוא "גם אם הסכום לא הותר לו או לא ניתן לו כזיכוי בארץ מושבו, בשל הוראות קיזוז הפסדים באותה הארץ".

ביטול סעיף 16ה

14. סעיף 16ה לפקודה – בטל.

תיקון סעיף 28

15. בסעיף 28(ג) לפקודה, בסופו יבוא "או כנגד רווח הון, כאמור בסעיפים 105יב(א) ו־(ג), ו־105יח(ב) או כנגד הכנסה מריבית כאמור בסעיף 125ג(ב)(1) עד (4)".

החלפת סעיף 29

16. במקום סעיף 29 לפקודה יבוא:

"הפסד שהיה מחוץ לישראל

29. על אף האמור בסעיף 28, על הפסד שמקורו מחוץ לישראל, יחולו הוראות אלה:

(1) (א) הפסד שהיה לתושב ישראל מחוץ לישראל בשנת המס ושאילו היה רווח היה חייב במס כהכנסה פסיבית, יקוזז כנגד הכנסה פסיבית חייבת מחוץ לישראל; לענין סעיף זה, "הכנסה פסיבית" – הכנסה מריבית, מדיבידנד, מדמי שכירות או מתמלוגים, שאינה הכנסה מעסק או ממשלח יד; ואולם הפסד מדמי שכירות מהשכרת בנין שמקורו בפחת שלא נוכה, יותר בקיזוז גם כנגד רווח הון במכירת אותו בנין;

(ב) מקום שלא ניתן לקזז את כל ההפסד בשנת המס, כאמור בפסקת משנה (א) יועבר סכום ההפסד שלא קוזז לשנים הבאות בזו אחר זו ויקוזז כנגד ההכנסה הפסיבית החייבת שהופקה מחוץ לישראל באותן שנים, ובלבד שאם ניתן היה לקזז את ההפסד באחת השנים, לא יותר לקזזו בשנה שלאחריה;

(2) הפסד שהיה לתושב ישראל בעסק או במשלח יד, מחוץ לישראל, ושאילו היה רווח היה מתחייב עליו במס בישראל, יחולו לגביו הוראות אלה:

(א) הפסד שהיה בשנת המס יקוזז תחילה כנגד הכנסתו החייבת באותה שנת מס מעסק או ממשלח יד מחוץ לישראל;

(ב) נותרה יתרת הפסד לאחר קיזוז כאמור בפסקת משנה (א), תקוזז היתרה כאמור כנגד הכנסה פסיבית חייבת מחוץ לישראל שנותרה באותה שנת מס לאחר קיזוז כאמור באותה פסקת משנה;

(ג) נותרה יתרת הפסד לאחר קיזוז הפסד כאמור בפסקאות משנה (א) ו־(ב), ויתרת הפסד כאמור היא בעסק מחוץ לישראל שהשליטה בו וניהולו מופעלים בישראל (בסעיף זה – העסק הנשלט), תקוזז, אם ביקש זאת הנישום, כנגד הכנסות שהופקו או שנצמחו בישראל באותה שנת מס;

(ד) מקום שלא ניתן לקזז את כל ההפסד באותה שנה, כאמור בפסקאות משנה (א) ו־(ב), ואם בחר שהוראות פסקת משנה (ג) יחולו עליו, הפסד כאמור שלא ניתן לקזזו לפי פסקאות משנה (א) עד (ג), יועבר סכום ההפסד שלא קוזז כאמור לשנים הבאות, בזו אחר זו, ויקוזז כנגד הכנסתו החייבת של הנישום שהופקה או שנצמחה מחוץ לישראל באותן השנים, מעסק או ממשלח יד, לרבות רווח הון בעסק או במשלח יד;

(ה) על אף האמור בפסקת משנה (ד), נותרה יתרת הפסד לאחר קיזוז כאמור באותה פסקת משנה ויתרת ההפסד היא מעסק נשלט, תקוזז יתרת ההפסד, אם ביקש זאת הנישום, כנגד הכנסות מעסק או ממשלח יד, לרבות רווח הון או שבח כמשמעותו בחוק מיסוי מקרקעין, בעסק או במשלח יד, שהופקו או שנצמחו בישראל; סכום שקוזז כאמור לא יועבר לקיזוז לשנות המס הבאות לפי הוראות פסקת משנה (ד);

(ו) קוזז הפסד כאמור בפסקאות משנה (ג) או (ה), יראו הכנסה חייבת שהיתה לו מעסק מחוץ לישראל, בשנתיים שקדמו לשנת המס שבה קוזז ההפסד ובחמש השנים שלאחריה, בזו אחר זו, כהכנסה חייבת שהופקה או שנצמחה בישראל, עד גובה ההפסד שקוזז כאמור בפסקאות משנה (ג) ו־(ה);

(3) לא יותר בקיזוז הפסד שהיה לתושב ישראל מחוץ לישראל, שאילו היה רווח לא היה משולם בשלו מס בישראל;

(4) סעיף 28(ג) יחול, בשינויים המחויבים, גם לענין סעיף זה;

(5) הפסד כאמור בסעיף זה, יותר בקיזוז רק אם הוגש לפקיד השומה דוח לשנת המס שבה נוצר ההפסד, כאמור בסעיפים 131 ו־132;

(6) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע הוראות לביצוע סעיף זה, לרבות לענין הדרכים להוכחת ההפסד."

ביטול סעיף 64א

17. סעיף 64א לפקודה – בטל.

הוספת סימן ה'

18. אחרי סעיף 64א לפקודה יבוא:

"סימן ה': חברה שקופה

חברה שקופה

64א1. (א) בסעיף זה –

"בעל מניות" – חבר בחברה שקופה;

"הכנסה חייבת" – לרבות שבח כמשמעותו בחוק מיסוי מקרקעין;

"חברה שקופה" – חברה תושבת ישראל שהתקיימו בה כל אלה:

(1) היא אינה חברה ציבורית כהגדרתה בסעיף 1 לחוק החברות, ולא ניתן לפי תקנונה לשנות את סיווגה לחברה ציבורית;

(2) מספר בעלי מניותיה אינו עולה על 50, או על מספר גבוה יותר אם אישר זאת הנציב, בתנאים שקבע, ולענין זה יראו בני זוג וילדיהם, יורשים של בעל מניות, או רוכשים מבעל מניות במכירה שלא מרצון, כבעל מניות אחד;

(3) כל בעלי מניותיה הם יחידים תושבי ישראל;

(4) מניותיה הן מאותו סוג, למעט מניות המקנות זכויות הצבעה, ואין לבעלי המניות אפשרות לשנות את הזכויות המוקנות מכוח המניות, למעט שינוי בזכויות ההצבעה;

(5) הזכות לרווחי החברה מוקנית מכוח המניות בלבד;

(6) זכותו של בעל מניות לרווחים זהה לזכותו לנכסי החברה בעת פירוקה;

(7) החברה אינה מוסד כספי, כהגדרתו בחוק מס ערך מוסף;

(8) החברה ביקשה להיחשב כחברה שקופה, בהודעה שעליה חתמו כל בעלי מניותיה, שנמסרה לפקיד השומה בתוך 60 ימים מיום התאגדותה;

"שנות ההטבה" – שנות המס שבהן היתה החברה חברה שקופה.

(ב) לצורך חישוב המס, שיעור המס וקיזוז ההפסדים וכן לענין פטורים ממס, תיחשב הכנסתה החייבת של חברה שקופה, לרבות הכנסתה מדיבידנד והפסדיה, כהכנסתם או כהפסדיהם של בעלי מניותיה, בהתאם לחלקיהם בזכויות לרווחים בחברה, ויחולו הוראות אלה:

(1) רווחים שחולקו מהכנסתה החייבת של החברה השקופה, לא יראו אותם כהכנסה;

(2) לענין זה, "רווחים שחולקו" – ההכנסה החייבת, בתוספת ההכנסה הפטורה ממס ובהפחתת המס החל על בעל המניה בשל ההכנסה, אם שולם על ידי החברה והיא לא חייבה אותו בהתאם;

(3) (א) הפסדיה של החברה השקופה בשנת המס אשר יוחסו לבעל מניות יקוזזו תחילה כנגד הכנסותיו של בעל המניות מהחברה השקופה, בהתאם להוראות הפקודה;

(ב) הפסדים אשר יוחסו לבעל מניותיה בשנות המס הקודמות יותרו בקיזוז רק כנגד הכנסתו החייבת של אותו בעל המניות, ולא יותרו בקיזוז כנגד הכנסתה של החברה השקופה;

(ג) חלו בקביעת הכנסתה של החברה השקופה הוראות פרק ב' לחוק תיאומים בשל אינפלציה, יתואמו הפסדים כאמור בפסקת משנה (ב) בשנים שבהן חלו עליה הוראות כאמור, מתום השנה שבה נוצרו ועד תום השנה שבה קוזזו;

(4) סיווגם של ההכנסה החייבת או של ההפסד, לפי הענין, שיוחסו לבעל מניות כאמור בסעיף זה, למקור הכנסה, יהיה בהתאם למקור ההכנסה שממנו הופקה או נצמחה בידי החברה השקופה, ואולם הכנסה זו לא תיחשב כהכנסה מיגיעה אישית, אלא אם כן מילא בעל המניות תפקיד פעיל בחברה;

(5) לענין הזיכוי בשל מסי חוץ, כהגדרתם בסעיף 199, זכאי בעל המניות לחלקו היחסי במס החוץ ששילמה החברה השקופה;

(6) לענין מקדמות של בעל מניות, כאמור בסעיף 175, יצורף חלקו היחסי בהכנסתה החייבת של החברה השקופה לרבות בהכנסתה מדיבידנד או בהפסדיה, למחזור המהווה בסיס למקדמות;

(7) ניתן לגבות את המס על הכנסת החברה השקופה, לרבות המקדמות, הן מהחברה והן מבעלי מניותיה, בגובה המס החל על חלקם היחסי ברווחיה של החברה השקופה;

(8) במכירת מניה של חברה שקופה, יחולו הוראות אלה:

(א) לענין סעיף 88, יופחת מהתמורה לגבי המוכר ומהמחיר המקורי לגבי הרוכש, סכום השווה לחלק מסכום הרווחים שהצטברו בחברה בשנות ההטבה ולא חולקו, שיחסו לכלל הרווחים שלא חולקו הוא כיחס חלקה של המניה, בזכויות לרווחי החברה השקופה לכלל הזכויות לרווחיה; לענין זה –

"רווחים" – ההכנסה החייבת שיוחסה לבעל המניות בניכוי ההפסדים שיוחסו לו, ובלבד שלא יהיו בסכום שלילי;

"רוכש" – לרבות מי שרכש מניות מהחברה השקופה;

(ב) לא יחולו הוראות סעיף 94ב בשל שנות ההטבה;

(ג) לענין חישוב רווח ההון, יופחת מהמחיר המקורי המתואם סכום בגובה ההפסדים שיוחסו למוכר המניה בשנות ההטבה,

עד גובה המחיר המקורי המתואם; לענין זה, "הפסדים" – סכום השווה להכנסה החייבת שיוחסה לבעל המניות, בניכוי ההפסדים שיוחסו לו, ובלבד שהוא סכום שלילי;

(9) בעל מניות שמכר מניות בחברה שקופה יודיע לחברה השקופה, על המכירה בתוך 90 ימים מיום המכירה;

(10) הוראות חלק ה2 למעט פרק שלישי שבו, לא יחולו על חברה שקופה;

(11) (א) העברת נכסים מחברה שקופה שהוחל בפירוקה לבעלי מניותיה, בהתאם לשיעור זכויותיהם בה, לא תחויב במס לפי פקודה זו, לפי חוק תיאומים בשל אינפלציה או לפי חוק מיסוי מקרקעין (בפסקה זו – המסים), ובלבד שהנכס המועבר לא שינה את ייעודו אגב ההעברה, כאמור בסעיפים 85 ו־100 ובסעיף 2ב לחוק מיסוי מקרקעין; ואולם מקום שבו לא מתחייבת המכירה במס שבח בשל האמור בפסקה זו, תתחייב המכירה במס רכישה בשיעור של 0.5%; שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע מקרים שבהם לא יחול פטור מהמסים לפי פסקת משנה זו בפירוק החברה, בתנאים שיקבע; לענין זה, "מס שבח" ו"מס רכישה" – כמשמעותם בחוק מיסוי מקרקעין;

(ב) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע תנאים, הוראות ומגבלות לענין פסקה זו, לרבות לענין קביעת המחיר המקורי של נכסי החברה השקופה המתפרקת, יום הרכישה ושווי הרכישה כהגדרתם בחוק מיסוי מקרקעין, וכן הוראות לענין הפסדים וחלוקת הכנסות וכן מקרים שבהם תחויב במס עליית ערך של נכסים.

(ג) (1) שר אוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע כללים לענין חברה שקופה שהפסיקה למלא אחר התנאים וההוראות הקבועים בסעיף זה, ובכלל זה לקבוע כי החברה תחדל להיות חברה שקופה; קבע כאמור, לא תוכל לחזור ולהיחשב כחברה שקופה.

(2) חברה שחדלה להיות שקופה, כתוצאה מהפרת הוראה מהוראות סעיף זה, רשאית, באישור הנציב ובתנאים שקבע, לבקש להתפרק, בהתאם להוראות סעיף קטן (ב)(11), בתוך שנה מתום שנת המס שבה בוצעה הפרה כאמור; לענין זה, יראו את יום ההפרה כיום שבו החלו הליכי הפירוק.

(ד) על אף הוראות פקודה זו, יחולו לענין שומה, השגה וערעור, הוראות אלה:

(1) נקבעה לחברה השקופה שומה, רשאי פקיד השומה, על אף הוראות פקודה זו, לקבוע את שומתו של בעל המניות או לתקנה, בהתאם, בתוך שנתיים מתום שנת המס שבה נקבעה שומת החברה או במועד שבו רשאי הוא לשום את הכנסתו של בעל המניות, לפי המאוחר;

(2) החברה השקופה רשאית להשיג או לערער על השומה שנקבעה לה בהתאם להוראות סעיף 150 או 153, לפי הענין; בעל המניות רשאי להשיג או לערער כאמור על ייחוס הכנסתה החייבת או הפסדיה של החברה השקופה, ועל השפעת השומה שנקבעה לחברה השקופה על הכנסתו, אך לא על השומה שנקבעה לחברה.

(ה) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע כללים, הוראות, תנאים ומגבלות לענין סעיף זה, ובכלל זה –

(1) קביעת מחיר מקורי;

(2) תמורה;

(3) הליכי שומה;

(4) זכות ערעור והליכי ערעור;

(5) קביעת מקדמה לחברה, על אף הוראות סעיף קטן (ב)(6), לפי בסיס המקדמות המחושב של החברה, בשיעור שיקבע, כללים לייחוס מקדמה כאמור לבעלי המניות, וכללים לקיזוז מקדמה בשל הוצאות עודפות כאמור בסעיף 181ב;

(6) ייחוסה של ההכנסה וחלוקתה בהתאם לזכות לרווחים, וכללים לעיגול חלקם היחסי של בעלי המניות בזכויות לרווחים;

(7) חבות ותשלום המס בנסיבות שבהן נמכרות מניות החברה במהלך השנה;

(8) דוחות שיגישו החברה השקופה ובעלי מניותיה;

(9) הוראות בדבר הגבלת קיזוז הפסדים;

(10) הוראות לענין בעל תפקיד פעיל בחברה, כאמור בסעיף קטן (ב)(4)."

תיקון סעיף 65

19. בסעיף 65 לפקודה, בסופו יבוא "ולענין הכנסות מחברה שקופה כהגדרתה בסעיף 64א1 והכנסות מריבית מועדפת או מרווח הון מועדף, יראו את הכנסותיו כאמור של בן הזוג הרשום ככוללות גם הכנסות כאמור של ילדו שטרם מלאו לו בשנת המס 18 שנים; לענין סעיף זה –

"ריבית מועדפת" – ריבית או דמי ניכיון וכן רווחים המשולמים על נכסים שהם תכנית חיסכון, פיקדון, קופת גמל או איגרת חוב הרשומה למסחר בבורסה, או יחידה בקרן נאמנות, אלא אם כן התקבלו נכסים אלה בירושה;

"רווח הון מועדף" – כל אחד מאלה, אלא אם כן התקבל בירושה:

(1) רווח הון ממכירת נייר ערך הרשום למסחר בבורסה בישראל או מחוץ לישראל;

(2) רווח הון ממכירת יחידה בקרן נאמנות;

(3) הכנסה מעסקה עתידית שלפי הוראות חלק הֵ3 חל עליה שיעור המס החל במכירת נייר ערך הרשום למסחר בבורסה;

"יחידה" – כהגדרתה בחוק השקעות משותפות בנאמנות.".

תיקון סעיף 66

20. בסעיף 66(א) לפקודה, בסופו יבוא:

"(3) לענין הכנסות מחברה שקופה כהגדרתה בסעיף 64א1 והכנסות מריבית מועדפת או מרווח הון מועדף, יראו את הכנסותיו של בן הזוג הרשום ככוללות גם הכנסות כאמור של ילדו שטרם מלאו לו בשנת המס 18 שנים; לענין סעיף זה, "ריבית מועדפת" ו־"רווח הון מועדף" – כהגדרתם בסעיף 65.".

תיקון סעיף 67א

21. בסעיף 67א לפקודה, במקום "כאמור בסעיף 5(1) או (3)" יבוא "מיגיעה אישית שהופקה או שנצמחה מחוץ לישראל, לרבות הכנסה כאמור שיוחסה לבעל מניות מחברה שקופה כהגדרתה בסעיף 64א1".

ביטול סעיף 68

22. סעיף 68 לפקודה – בטל.

הוספת סעיפים 68א ו־68ב

23. אחרי סעיף 68 לפקודה יבוא:

"תנאים למתן הקלות לתושב חוץ

68א. (א) חבר בני אדם תושב חוץ לא יהיה זכאי להטבת מס, הנחה או פטור לפי פקודה זו, בשל היותו תושב חוץ, אם תושב ישראל הוא בעל שליטה בו, או הנהנה או הזכאי ל־25% או יותר מההכנסות או מהרווחים של תושב החוץ, במישרין או בעקיפין.

(ב) שר האוצר רשאי לקבוע דרכי הוכחה לענין סעיף זה.

(ג) בסעיף זה –

"בעל שליטה" – בעל מניות המחזיק, במישרין או בעקיפין, לבד או יחד עם אחר, באחד או יותר מאמצעי שליטה כהגדרתם בסעיף 75ב(2), בשיעור העולה על 25%;

"יחד עם אחר" – כהגדרתו בסעיף 75ב.

מינוי נציג

68ב. (א) תושב חוץ הנדרש למנות נציג לפי סעיף 60 לחוק מס ערך מוסף, ימנה נציג שהוא יחיד תושב ישראל או חבר בני אדם תושב ישראל שיש לו עסק בישראל, גם לענין הפקודה.

(ב) הנציג יהיה מיופה כוח לדווח לפקיד השומה, לקבל בעבור תושב החוץ הכנסות ורווחים, ולשלם את המס שבו חייב תושב החוץ מתוך נכסי תושב החוץ בלבד.

(ג) לא מינה תושב החוץ נציג כאמור בסעיף קטן (א), יהיה הנציג שמונה על פי חוק מס ערך מוסף, נציגו לענין הפקודה.

(ד) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, יקבע הוראות לביצוע סעיף זה וכן הוראות לענין דוחות שחייב הנציג בהגשתם."

הוספת פרק רביעי 1

24. אחרי סעיף 75א לפקודה יבוא:

"פרק רביעי 1: חברה נשלטת זרה

בעלי שליטה ישראלים בחברה נשלטת זרה

75ב. (א) בסעיף זה –

(1) "חברה נשלטת זרה" – חבר בני אדם שהוא תושב חוץ, שמתקיימים בו כל אלה:

(א) מניותיו או הזכויות בו אינן רשומות למסחר בבורסה;

(ב) רוב הכנסתו בשנת המס היא הכנסה פסיבית או שרוב רווחיו נובעים מהכנסה פסיבית, ובחבר בני אדם שבשרשרת חברות, המוחזק, במישרין בידי חברה עסקית (בסעיף זה – חבר מוחזק), וכן בכל חבר בני אדם המוחזק, במישרין או בעקיפין, בידי החבר המוחזק, אם מרבית הכנסותיה או רווחיה הכוללים של החברה העסקית נובעת מהכנסה פסיבית; לענין זה, יחושבו הכנסה, רווחים והכנסה פסיבית, בהתאם לדיני המס במדינת המושב של החברה הנשלטת הזרה, ואם החברה אינה תושבת מדינה גומלת או אינה מגישה דוח ואינה נישומה במדינה כאמור, הם יחושבו בהתאם לעקרונות חשבונאיים מקובלים בישראל, למעט לענין רווחי והפסדי אקוויטי ולענין שינויים בערכם של ניירות הערך;

(ג) שיעור המס החל על הכנסתו הפסיבית במדינות החוץ אינו עולה על 20%;

(ד) (1) למעלה מ־50% באחד או יותר מאמצעי השליטה בו מוחזקים, במישרין או בעקיפין, בידי תושבי ישראל או בידי אזרחי ישראל תושבי האזור, כהגדרתם בסעיף 3א (בסעיף זה – תושבי ישראל), או שלמעלה מ־40% באחד או יותר מאמצעי השליטה בו מוחזקים בידי תושבי ישראל שיחד עם קרוב של אחד או יותר מהם מחזיקים בלמעלה מ־50% באחד או יותר מאמצעי השליטה בו, או שלתושב ישראל הזכות למנוע קבלת החלטות ניהוליות מהותיות בו, לרבות החלטות לענין חלוקת דיבידנד או פירוק, והכל באחד ממועדים אלה:

(א) בתום שנת המס;

(ב) ביום כלשהו בשנת המס וביום כלשהו בשנת המס שלאחריה;

לענין זה, "קרוב" – כאמור בסעיף 76(ד), שהוא תושב חוץ;

(2) חישוב שיעור ההחזקה כאמור בפסקת משנה (1), לענין החזקה בעקיפין, בחבר בני אדם מסוים הנמצא בשרשרת חברות (בסעיף זה – החבר המסוים), ייעשה לפי הוראות אלה:

(א) עלה שיעור ההחזקה בכל אחד מחברי בני האדם בשרשרת החברות המחזיקים בחבר המסוים בעקיפין על 50%, ייחשב שיעור ההחזקה בו בהתאם לשיעור ההחזקה בו במישרין;

(ב) פחת שיעור ההחזקה באחד מחברי בני האדם בשרשרת החברות המחזיקים בו בעקיפין מ־50%, תיחשב ההחזקה בו בעקיפין באמצעות אותה שרשרת חברות כהחזקה בשיעור אפס;

(2) "אמצעי שליטה" – כל אחד מאלה:

(א) הזכות להשתתף ברווחים;

(ב) הזכות למנות דירקטור;

(ג) זכות הצבעה;

(ד) הזכות לחלק ביתרת נכסי חבר בני האדם לאחר סילוק חובותיו בעת פירוקו;

(ה) הזכות להורות למי שלו אחת הזכויות המפורטות בפסקאות (א) עד (ד) על הדרך להפעיל את זכותו;

והכל, בין שהם באמצעות מניות ובין בכל דרך אחרת; לרבות באמצעות נאמנות;

(3) "בעל שליטה" – תושב ישראל המחזיק, במישרין או בעקיפין, לבד או יחד עם אחר, ב־10% לפחות באחד מאמצעי השליטה בחברה הנשלטת הזרה, באחד ממועדים אלה:

(1) בתום שנת המס;

(2) ביום כלשהו בשנת המס וביום כלשהו בשנת המס שלאחריה;

(4) "יחד עם אחר" – יחד עם קרובו וכן יחד עם מי שאינו קרובו, אם הם תושבי ישראל ויש ביניהם שיתוף פעולה דרך קבע על פי הסכם בענינים מהותיים של החברה, במישרין או בעקיפין;

(5) "הכנסה פסיבית" –

(א) כל אחת מהכנסות אלה אם אינה הכנסה מעסק או ממשלח יד:

(1) הכנסה מריבית;

(2) הכנסה מדיבידנד, למעט מדיבידנד שהתקבל מחבר בני אדם תושב חוץ ואשר הוכח להנחת דעתו של פקיד השומה כי מקורו בהכנסה ששולם עליה מס בשיעור העולה על 20%;

(3) הכנסה מתמלוגים;

(4) הכנסה מדמי שכירות;

(5) תמורה ממכירת נכס, כמשמעותה בסעיף 88, שאינה ממכירת נכס ששימש בידי החברה בעסק או במשלח יד;

(ב) הכנסה כלשהי שמקורה בהכנסות או בתמורה כאמור בפסקת משנה (א), אף אם היא הכנסה מעסק או ממשלח יד;

(6) "הכנסות ורווחים כוללים", של חברה עסקית – הכנסותיה ורווחיה וכן חלקה היחסי, במישרין או בעקיפין, בהכנסות וברווחים של כל חבר בני אדם בשרשרת החברות שבו היא מחזיקה, במישרין או בעקיפין; לענין זה, שיעור חלקה היחסי של החברה העסקית בעקיפין בהכנסות וברווחים כאמור, יחושב על ידי הכפלת שיעורי הזכויות ברווחים בכל חבר בני אדם בשרשרת החברות שבו מחזיקה החברה העסקית בעקיפין;

(7) "חברה עסקית" – חבר בני אדם שרוב הכנסותיו ורווחיו אינם הכנסות פסיביות;

(8) "חלק יחסי של בעל שליטה ברווחים שלא שולמו" – חלק יחסי מכלל הרווחים שלא שולמו בהתאם לשיעור חלקו במישרין ובעקיפין של בעל השליטה בזכויות לרווחים, בחברה הנשלטת הזרה ביום האחרון של שנת המס שלה; לענין סעיף זה, שיעור חלקו בעקיפין של בעל השליטה ברווחים שלא שולמו, יחושב על ידי הכפלת שיעור הזכויות ברווחים בכל חבר בני אדם שבשרשרת החברות המוחזק על ידו בעקיפין;

(9) "מדינה גומלת" ו"הסכם" לענין מניעת כפל מס – כמשמעותם בסעיף 196;

(10) "מס" – מס שחייבים בו על הכנסה מחוץ לישראל לפי הדין הזר;

(11) "קרוב" – כהגדרתו בסעיף 76(ד), שהוא תושב ישראל, או חברות בשליטה משותפת; לענין זה, "חברות בשליטה משותפת" – חברות תושבות ישראל, שלפחות 50% מאמצעי השליטה בהן מוחזקים, במישרין או בעקיפין, בידי אותו אדם, לבדו או יחד עם אחר;

(12) "רווחים שלא שולמו" – רווחים שמקורם בהכנסה פסיבית של חברה נשלטת זרה שהופקה בשנת המס, אשר לא שולמו לבעלי הזכויות בה במהלך אותה שנה; בחישוב הרווחים כאמור יופחתו המסים החלים על ההכנסה הפסיבית של החברה הנשלטת הזרה, הפסדיה לאותה שנה והפסדיה המועברים משנים קודמות שמקורם בהכנסות כאמור; לענין זה, יחושבו הרווחים, המסים וההפסדים בהתאם לדיני המס של מדינת המושב של החברה הנשלטת הזרה, ואולם אם החברה אינה תושבת מדינה גומלת, ואינה מגישה דוח במדינה גומלת

ואינה נישומה במדינה כאמור, הם יחושבו בהתאם לעקרונות חשבונאיים מקובלים בישראל למעט לענין רווחי והפסדי אקוויטי ולענין שינויים בערכם של ניירות ערך;

(13) "שיעור המס החל" – סכום המס שבו חויבה חברה נשלטת זרה בשל הכנסותיה הפסיביות בשנת המס, כשהוא מחולק בסכום כלל רווחיה שמקורם בהכנסה פסיבית באותה שנה;

(14) "שרשרת חברות" – שני חברי בני אדם או יותר, המחזיקים, במישרין או בעקיפין, האחד במשנהו.

(ב) (1) בעל שליטה בחברה נשלטת זרה שיש לה רווחים שלא שולמו, יראו אותו כאילו קיבל כדיבידנד את חלקו היחסי באותם רווחים.

(2) נרכשו אמצעי שליטה במהלך השנה, יחושב חלקו היחסי של בעל השליטה ברווחים שלא שולמו, לפי תקופת ההחזקה היחסית באמצעי השליטה במהלך שנת המס שבה נרכשו.

(3) הוראות פסקאות (1) ו־(2) לא יחולו על בעל שליטה המחזיק בבעל שליטה אחר לענין רווחים שלא שולמו של החברה הנשלטת הזרה, אם חלו על בעל השליטה האחר, לענין הרווחים שלא שולמו, הוראות הפסקאות האמורות.

(ג) (1) חלה במדינת המושב של החברה הנשלטת הזרה חובת תשלום מס, לרבות בדרך של ניכוי במקור, בשל חלוקת דיבידנד, יינתן זיכוי מהמס בגובה המס שהיה משולם אילו חולקו הרווחים שלא שולמו כדיבידנד; ואולם אם ההכנסה לפי סעיף זה היא הכנסה שמקורה בחברה בשרשרת חברות, שאינה מוחזקת במישרין בידי בעל השליטה, ייווסף לזיכוי האמור המס שהיה משולם בשל הדיבידנד על ידי כל אחת מהחברות בשרשרת החברות ואשר לא ניתן לקבל בשלו זיכוי, כולו או מקצתו, אף לא באחת מהחברות בשרשרת; לענין חישוב הזיכוי לפי פסקה זו יובא בחשבון סכום המס שהיה משולם כאמור, ואשר לא ניתן לקבל בשלו זיכוי, כשהוא מוכפל בשיעור הזכויות ברווחים בכל חבר בני אדם בשרשרת החברות, המוחזק, במישרין או בעקיפין, על ידי בעל השליטה.

(2) סכום הזיכוי כאמור בפסקה (1) לא יעלה על המס שבעל השליטה חייב בו בישראל על הכנסתו החייבת על פי סעיף זה.

(3) זיכוי כאמור בפסקה (1) יינתן על רווחים שלא שולמו בחברה נשלטת זרה אם החברה היא תושבת מדינה שאינה מדינה גומלת, רק אם הוכיח בעל השליטה, להנחת דעתו של פקיד השומה, כי חלה חובת תשלום מס אילו חולקו הרווחים האמורים כדיבידנד באותה שנה ואת שיעור המס שהיה מוטל עליו בשל חלוקה כאמור.

(ד) ריבידנד ששולם בפועל לבעל מניות מתוך רווחים שעליהם שילם מס, הוא או חליפו, לפי הוראות סעיף קטן (ב), יהיה פטור ממס עד לגובה החלק היחסי ברווחים שלא שולמו שלגביו שולם המס כאמור בסעיף קטן (ב), כשהם מתואמים לפי שיעור עליית המדד, מתום שנת המס שבה חויבו בידיו לפי סעיף קטן (ב) ועד למועד תשלום הדיבידנד; לענין זה, "חליפו" – מי שקיבל ממנו את המניה במכירה פטורה ממס.

(ה) (1) מכר בעל שליטה את אמצעי השליטה שלו בחברה נשלטת זרה, כולם או מקצתם, יינתן לו זיכוי מהמס החל במכירה זו, בסכום המס ששילם בשנות המס הקודמות כאמור בסעיף קטן (ב), על הרווחים שלא שולמו, בשל אמצעי השליטה הנמכרים ושעד למועד המכירה טרם חולקו כדיבידנד; סכום המס ששולם כאמור בשנות המס הקודמות יתואם לפי שיעור עליית המדד מתום שנת המס שבה שולם ועד למועד מכירת אמצעי השליטה כאמור;

(2) סכום הזיכוי לא יעלה על סכום המס החל על רווח ההון כאמור, לאחר כל קיזוז וניכוי שהותרו על פי כל דין.

(ו) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע הוראות לענין נאמנות וכן הוראות לביצוע סעיף זה, כללים לענין דיווח של בעל שליטה על אמצעי השליטה שלו בחברה נשלטת זרה ולענין הדיווח על הכנסות החברה הנשלטת הזרה.".

הוספת סעיף 85א

25. אחרי סעיף 85 לפקודה יבוא:

"מחירי העברה בעסקה בין־לאומית

85א. (א) בעסקה בין־לאומית שבה מתקיימים בין הצדדים לעסקה יחסים מיוחדים שבשלהם נקבע מחיר לנכס, לזכות, לשירות או לאשראי, או שנקבעו תנאים אחרים לעסקה, באופן שהופקו ממנה פחות רווחים מאשר היו מופקים בנסיבות הענין, אילו נקבעו המחיר או התנאים בין צדדים שאין ביניהם יחסים מיוחדים (להלן – תנאי השוק), תדווח העסקה בהתאם לתנאי השוק ותחויב במס בהתאם.

(ב) לענין סעיף זה –

"אמצעי שליטה" – כהגדרתם בסעיף 75ב(א)(2);

"יחד עם אחר" – כהגדרתו בסעיף 75ב(א)(4) גם אם אינם תושבי ישראל;

"יחסים מיוחדים" – לרבות יחסים שבין אדם לקרובו, וכן שליטה של צד אחד לעסקה במשנהו, או שליטה של אדם אחד בצדדים לעסקה, במישרין או בעקיפין, לבד או יחד עם אחר;

"שליטה" – החזקה, במישרין או בעקיפין, ב־50% או יותר באחד מאמצעי השליטה;

"קרוב" – כהגדרתו בסעיף 76(ד).

(ג) (1) נישום יהיה חייב להמציא לפקיד השומה, לפי דרישתו, את כל המסמכים והנתונים המצויים בידיו הנוגעים לעסקה או לצד לעסקה שהוא תושב זר וכן את דרך קביעת מחיר העסקה.

(2) מסר הנישום מסמכים כאמור בפסקה (1), תחול על פקיד השומה חובת הראיה אם קבע קביעות השונות מההסכמות בין הצדדים.

(ד) (1) צד לעסקה רשאי לפנות לנציב, ולבקש אישור מוקדם כי מחיר של עסקה מסוימת או של סדרת עסקאות דומות, כפי שהוסכם בין הצדדים שיש ביניהם יחסים מיוחדים, הוא בהתאם לתנאי השוק.

(2) הבקשה תכלול את כל העובדות המהותיות והפרטים הנוגעים לעסקה וכן לדרך קביעת מחירה, ויצורפו לה מסמכים, אישורים, חוות דעת, הצהרות, הערכות, הסכם העסקה או טיוטה שלו וכל מסמך או פרט אחר, הכל כפי שיקבע הנציב בכללים.

(3) הנציב רשאי לדרוש כל מסמך או פרט נוסף שייראה לו דרוש לענין החלטתו בבקשה.

(4) הנציב יודיע את החלטתו ונימוקיו בתוך 120 ימים מיום שהגיעה אליו הבקשה וכל המסמכים כאמור בפסקאות משנה (2) ו־(3), ואולם רשאי הוא, מטעמים שיירשמו, להאריך את המועד האמור עד 180 ימים, ובלבד שהודיע למבקש על ההארכה לפני חלוף המועד המקורי.

(5) לא השיב הנציב על הבקשה בתוך המועד שנקבע בפסקת משנה (4), יראו בכך אישור לכאורה שהעסקה נעשתה בתנאי שוק.

(ה) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע:

(1) דרכים לייחוס הכנסות, הוצאות, ניכויים, זיכויים ופטורים, והכל במקרים שחלות לגביהם הוראות סעיף קטן (א);

(2) קביעת אגרת בקשה לאישור כאמור בסעיף קטן (ד) בסכום שיקבע ורשאי הוא לקבוע שהאגרה תהיה בשיעור משווי העסקה;

(3) הוראות לענין דוחות ומסמכים שיוגשו לפקיד השומה והוראות רישום ותיעוד."

תיקון סעיף 88

26. בסעיף 88 לפקודה –

(1) אחרי ההגדרה "מדד" יבוא:

""מועד קובע" – כ"ז בטבת התשס"ג (1 בינואר 2003);

"פחת מתואם מהמועד הקובע" – הפחת שנוכה החל במועד הקובע, או במועד תחילת השימוש בנכס, לפי המאוחר, כשהפחת שנוכה בכל שנה מוכפל במדד יום המכירה ומחולק במדד תום השנה שבה נוכה;";

(2) בהגדרה "סכום אינפלציוני", פסקאות (2) ו־(3) – יימחקו;

(3) בהגדרה "סכום אינפלציוני חייב", פסקה (1) – תימחק, ובפסקה (2), הסיפה המתחילה במילים "לענין זה, נכס" – תימחק;

(4) אחרי ההגדרה "רווח הון ריאלי" יבוא:

""רווח הון ריאלי עד המועד הקובע" – רווח הון ריאלי, כשהוא מוכפל ביחס שבין התקופה שמיום הרכישה עד למועד הקובע ומחולק בתקופה שמיום הרכישה ועד ליום המכירה; שר האוצר רשאי לקבוע כללים לעיגול התקופות האמורות;

"יתרת רווח הון ריאלי" – ההפרש שבין רווח הון ריאלי לבין רווח הון ריאלי עד המועד הקובע;".

תיקון סעיף 89

27. בסעיף 89 לפקודה –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "חלק זה" יבוא "חלק זה, חלק ה1 או חלק ה3";

(2) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) (1) תושב ישראל חייב במס על רווח הון שנצמח או שהופק בישראל או מחוץ לישראל; לענין זה, "תושב ישראל" – לרבות אזרח ישראלי כמשמעותו בפסקאות (1), (3) ו־(4) להגדרה "אזרח ישראלי" בסעיף 3א, שהוא תושב אזור כהגדרתו בסעיף האמור;

(2) תושב חוץ חייב במס על רווח הון שנצמח או שהופק בישראל;

(3) מקום הפקתו או צמיחתו של רווח הון יהיה בישראל באחד מאלה:

(א) הנכס הנמכר נמצא בישראל;

(ב) הנכס הנמכר נמצא מחוץ לישראל והוא בעיקרו זכות, במישרין או בעקיפין, לנכס, או למלאי או שהוא זכות בעקיפין לזכות במקרקעין או לנכס באיגוד מקרקעין הנמצא בישראל (בסעיף זה – הרכוש), לענין חלק התמורה הנובע מהרכוש הנמצא בישראל;

(ג) מניה או זכות למניה בחבר בני אדם תושב ישראל;

(ד) זכות בחבר בני אדם תושב חוץ, שהוא בעיקרו בעל זכות, במישרין או בעקיפין, לרכוש הנמצא בישראל – לענין חלק מהתמורה הנובע מהרכוש הנמצא בישראל."

(3) בסעיף קטן (ג), במקום "חלק זה" יבוא "חלק זה, חלק ה1 או חלק ה3", ובסופו יבוא "שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע כי מכירות מסוימות של זכויות בנכס לא מוחשי לתקופות שקבע, יסווגו כהכנסה לפי הפרק הראשון לחלק ב, והכל בתנאים שקבע."

תיקון סעיף 91

28. בסעיף 91 לפקודה –

(1) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) חבר בני אדם יהיה חייב במס חברות על רווח הון ריאלי בשיעור של 25%, ואולם על חלק רווח ההון הריאלי בגובה הפחת המתואם מהמועד הקובע בשל אותו נכס – בשיעור המס שחל על ההכנסה שממנה נוכה הפחת;";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בשיעורים המפורטים בסעיף 121" יבוא "בשיעור של עד 25%, ואולם על חלק רווח ההון הריאלי בגובה הפחת המתואם מהמועד הקובע בשל אותו נכס – בשיעור המס שחל על ההכנסה שממנה נוכה הפחת;";

(3) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב1) (1) על אף הוראות סעיפים קטנים (א) ו־(ב), לגבי נכס שיום רכישתו חל לפני המועד הקובע, למעט נכס שהוא מוניטין שלא שולם בעד רכישתו, יהיה חבר בני אדם חייב במס חברות, ויחיד יהיה חייב במס בשיעורים האלה:

(א) על רווח ההון הריאלי עד המועד הקובע – בשיעור הקבוע בסעיף 126, או בשיעורים המפורטים בסעיף 121, לפי הענין;

(ב) על חלק רווח ההון הריאלי בגובה הפחת המתואם מהמועד הקובע – בשיעור המס שחל על ההכנסה שממנה נוכה הפחת;

(ג) על יתרת רווח ההון הריאלי, בניכוי הפחת המתואם מהמועד הקובע – בשיעור של 25%;

(2) לענין סעיף קטן זה, יראו את רווח ההון כשלב הגבוה ביותר בסולם ההכנסה החייבת."

(4) בסעיף קטן (ד), בפסקה (1), בכל מקום, במקום "30%" יבוא "25%";

(5) האמור בסעיף קטן (ו) יסומן (1), ואחריו יבוא:

"(2) החל בשנת המס 2005, ייווסף לשיעור המס על פי פסקת משנה (1), 1% לכל שנת מס, או חלק ממנה, ובלבד ששיעור המס לא יעלה על 25% מהרווח הריאלי.";"

(6) אחרי סעיף קטן (ז) יבוא:

"(ח) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע כי לענין אירועים מיוחדים או נסיבות מיוחדות שבהן הועברו נכסים בין בעלי שליטה או צדדים קשורים, יחולו, על אף הוראות סעיף זה, שיעורי המס כאמור בסעיפים 121 או 126, לפי הענין."

תיקון סעיף 92

29. בסעיף 92 לפקודה –

(1) בסעיף קטן (א) –

(א) בפסקה (1), במקום "וכל לירה של היתרה תקוזז כנגד שלוש וחצי לירות של סכום אינפלציוני" יבוא "וכל שקל חדש של היתרה יקוזז כנגד שלושה וחצי שקלים חדשים של סכום אינפלציוני חייב", ובמקום "בחוק מס שבח מקרקעין" יבוא "בחוק מיסוי מקרקעין";

(ב) פסקת משנה (2) – תימחק, ואחריה יבוא:

"(3) היה לאדם הפסד הון במכירת נכס מחוץ לישראל, ושאילו היה רווח היה מתחייב עליו במס בישראל, יחולו עליו הוראות פסקה (1), ואולם הפסד הון מנכס כאמור יקוזז תחילה כנגד רווח הון מחוץ לישראל.";"

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בשבע שנות המס" יבוא "בשנות המס" ובסופו יבוא "ובלבד שהוגש לפקיד השומה דוח לשנת המס שבה היה ההפסד, כאמור בסעיפים 131 ו־132";

(3) בסופו יבוא:

"(ג) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע הוראות לביצוע סעיף זה והוראות לענין דוחות ודרכי הוכחה של הפסדים כאמור."

תיקון סעיף 93

30. בסעיף 93(א)(3) לפקודה, בסופו יבוא "לענין זה, "הנכסים שקיבל" – לרבות המס ששילם חבר בני האדם ושהובא בחשבון כזיכוי אצל אותו חבר לפי סעיף קטן (ב)."

תיקון סעיף 94

31. בסעיף 94(ד) לפקודה –

(1) אחרי ההגדרה "כתב אופציה" יבוא:

""מניות הטבה" – לרבות מרכיב ההטבה בזכויות שהוקצו או במניות שמקורן בזכויות כאמור";

(2) בסופו יבוא:

"(ה) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע כללים לחישוב גובה מרכיב ההטבה."

תיקון סעיף 94ב

32. בסעיף 94ב לפקודה –

(1) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) במכירת מניה של חברה שמניותיה אינן רשומות למסחר בבורסה, או במכירת מניה על ידי מי שהוראות סעיף 6 לחוק תיאומים בשל אינפלציה או הוראות לפי סעיף 130א אינן חלות בקביעת הכנסתו ושיעור המס החל על רווח ההון במכירתה הוא 25% או יותר, יחולו הוראות אלה:

(1) שיעור המס על חלק רווח ההון הריאלי השווה לחלק מהרווחים הראויים לחלוקה, כיחס שבין חלקו של המוכר בזכות לרווחים בחברה על פי המניה לכלל הזכויות לרווחים בחברה, יהיה שיעור המס שהיה חל עליהם, אילו היו מתקבלים כדיבידנד סמוך לפני המכירה, לפי סעיפים 125ב(2) או 126(ב), לפי הענין.

(2) על אף הוראות פסקה (1), שיעור המס על רווח ההון הריאלי השווה לחלק מהרווחים הראויים לחלוקה כאמור בפסקה (1) עד המועד הקובע, יהיה 10%; לענין סעיף זה, "הרווחים הראויים לחלוקה עד המועד הקובע" – הסכום שהיה נחשב כרווחים ראויים לחלוקה אילו נמכרה המניה במועד הקובע.";

(2) בסעיף קטן (ב), בהגדרה "רווחים ראויים לחלוקה", במקום "אך לא לפני שבע השנים שבתכוף לפני שנת המכירה או שנת התחלת הפירוק" יבוא "ובלבד שלא יובאו בחשבון רווחים ראויים לחלוקה כאמור, שנצברו לפני יום ט' בטבת התשנ"ו (1 בינואר 1996)", אחרי "או סכומים שניכוים הותר על פי סעיף 53(יז) לחוק האמור" יבוא "או רווחים כאמור באגודה שיתופית באותן שנים שבהן חלו בחישוב הכנסתה סעיפים 56, 57, 61 ו־62 ואותם רווחים נכללו ביתרת המחיר המקורי", ואחרי "דיבידנד שחולק מהם" יבוא "ובניכוי הפסד שנוצר בחברה שמניותיה נמכרות, אשר לא קוזז".

הוספת סעיפים 94ג ו־94ד

33. אחרי סעיף 94ב לפקודה יבוא:

"הפחתת הדיבידנד 94ג. במכירת מניה על ידי חבר בני אדם, יופחת מסכום הפסד ההון בשל מכירת המניה סכום דיבידנד שקיבל חבר בני האדם בשל המניה במשך 24 החודשים שקדמו למכירה אך לא יותר מסכום ההפסד; לענין זה –

"דיבידנד" – למעט דיבידנד ששולם עליו מס בשיעור של 15% או יותר;

"מס" – למעט מס ששולם מחוץ לישראל.

פדיון מניה באגודה שיתופית

794. (א) בפדיון מניה של חבר באגודה שיתופית על ידי האגודה, שנעשה עם פרישתו של חבר האגודה לאחר 25 שנות עבודה או חברות באגודה, או עם פרישתו של החבר מהאגודה עקב אבדן כושר עבודתו או עם פטירתו, ואשר יום רכישתו לפני המועד הקובע, יחולו הוראות אלה:

(1) סכום הפדיון, כשהוא מוכפל ביחס שבין מספר החודשים שמיום רכישת המניה ועד המועד הקובע ובין מספר החודשים שמיום רכישתה ועד ליום הפדיון (בסעיף זה – יחס תקופת הפטור) יהיה פטור ממס עד לסכום של 317,000 שקלים חדשים, ויתרת סכום הפדיון תהיה חייבת במס;

(2) המחיר המקורי של יתרת סכום הפדיון, יהיה המחיר המקורי בניכוי המחיר המקורי כשהוא מוכפל ביחס תקופת הפטור;

(3) יום הרכישה של יתרת סכום הפדיון יהיה יום הרכישה של המניה, ואולם אם הסכום הפטור לפי פסקת משנה (1), בניכוי המחיר המקורי המתואם של המניה, נמוך מ־317,000 שקלים חדשים, יהיה יום הרכישה, יום הרכישה או יום תחילת שנת המס 1961, לפי המאוחר.

(ב) לענין סעיף זה, "אגודה שיתופית" – אגודה רשומה על פי פקודת האגודות השיתופיות[6], שעל פי מטרותיה פועלת באחד מתחומים אלה: תחבורה, תובלה, ייצור או שירותים."

תיקון סעיף 96

34. בסעיף 96 לפקודה, בסופו יבוא "על סכום שהוקטן כאמור, השווה לרווח הון שנצבר בחלקו לפני המועד הקובע, יחולו לגבי אותו חלק מרווח ההון, שיעורי המס הקבועים בסעיפים 121 או 126, לפי הענין; לענין סעיף זה, "חלק רווח ההון שנצבר לפני המועד הקובע" – חלק רווח ההון שיחסו לכלל רווח ההון הוא כיחס שבין התקופה שמיום הרכישה ועד למועד הקובע כשהוא מחולק בתקופה שמיום הרכישה ועד ליום המכירה".

תיקון סעיף 97

35. בסעיף 97 לפקודה –

(1) בסעיף קטן (א) –

(א) בפסקה (1), בסופה יבוא "ובלבד שאיגרת החוב הונפקה לפני יום ג' באייר התש"ס (8 במאי 2000)";

(ב) בפסקה (2), בסופה יבוא "ובלבד שהאיגרת הונפקה או הוצאה לפני יום ג' באייר התש"ס (8 במאי 2000)";

(ג) פסקה (6) – תימחק.

(2) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) (1) יחיד שהיה לתושב ישראל לראשונה כמשמעותו בסעיף 14, פטור ממס על רווח הון ממכירת נכס שהיה לו מחוץ לישראל לפני היותו לתושב ישראל, אם מכרו בתוך עשר שנים מהיום שהיה לתושב ישראל.

(2) הוראות פסקה (1) יחולו, בשינויים המחויבים, גם לגבי תושב חוזר כהגדרתו בסעיף 14, לגבי נכס שנרכש מחוץ לישראל בתקופת שהייתו

[6] חוקי ארץ ישראל, כרך א', עמ' 336.

מחוץ לישראל כאמור באותו סעיף, אם הנכס, לרבות הזכות או הזכות בחבר בני אדם תושב חוץ, אינו זכות במישרין או בעקיפין, לנכס שהיה מצוי בישראל, והכל אם מכרו בתוך עשר שנים מיום שהיה לתושב חוזר.

(3) נמכר הנכס כאמור בפסקאות (1) או (2) לאחר שחלפו 10 שנים מיום שהיה היחיד לתושב ישראל או לתושב חוזר, לפי הענין, יהיה חלק רווח ההון הריאלי עד תום תקופת הפטור פטור ממס, ויתרת רווח ההון, חייבת במס בשיעור הקבוע בסעיף 91(ב); לענין זה, "חלק רווח ההון הריאלי עד תום תקופת הפטור" – רווח ההון הריאלי כשהוא מוכפל ביחס שבין התקופה שמיום הרכישה עד למועד תום 10 שנים מיום שהיה לתושב ישראל ומחולק בתקופה שמיום הרכישה ועד ליום המכירה;";

(3) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב1)(1) תושב חוץ פטור ממס על רווח הון ממכירת מניה אשר הוקצתה לו בשנת המס 2003 ואילך, בחברה שהיתה במועד ההקצאה חברה עתירת מחקר ופיתוח, תמורת השקעתו הכספית בה.

(2) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע כללים לביצוע סעיף זה.

(3) לענין סעיף זה, "חברה עתירת מחקר ופיתוח" – כהגדרתה בתקנות שקבע שר האוצר לפי סעיף 103א(ב), שהיא תושבת ישראל.

(ב2) תושב חוץ פטור ממס על רווחי הון במכירת ניירות ערך הנסחרים בבורסה."

הוספת סעיף 100א

36. אחרי סעיף 100 לפקודה יבוא:

"אדם שחדל להיות תושב ישראל

100א. (א) נכס של אדם תושב ישראל שחדל להיות תושב ישראל, ייחשב כנמכר ביום שלפני היום שבו חדל להיות תושב ישראל.

(ב) אדם כאמור בסעיף קטן (א) שלא שילם את המס במועד שבו חדל להיות תושב ישראל, יראו אותו כאילו ביקש לדחות את תשלום המס למועד מימוש הנכס, ובמועד המימוש ישלם את המס החל בשל מכירת הנכס במועד שבו חדל להיות תושב ישראל, בסכום השווה לסכום המס החל על חלק הרווח החייב; ואולם הפרשי הצמדה וריבית, כהגדרתם בסעיף 159א ייווספו רק החל במועד המימוש ועד לתשלום המס בפועל.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), היתה מכירת הנכס חייבת בתשלום מס בישראל במועד המימוש, ישולם המס המתחייב בשל רווח ההון במועד המימוש, במקום המס על פי הוראות סעיף קטן (ב).

(ד) לענין סעיף זה –

"חלק הרווח החייב" – רווח ההון הריאלי במועד המימוש כשהוא מוכפל בתקופת ההחזקה שמיום הרכישה של הנכס ועד ליום שבו חדל להיות תושב ישראל, ומחולק בסך כל התקופה שמיום הרכישה של הנכס ועד ליום מימושו;

"מימוש" – מכירת הנכס בפועל;

"נכס" – לרבות מניות וזכויות שהוענקו כאמור בסעיפים 3(ט) ו־102.

(ה) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע הוראות לביצוע סעיף זה, לרבות הוראות למניעת כפל מס ולענין הגשת רוחות."

תיקון סעיף 101

37. בסעיף 101 לפקודה –

(1) במקום האמור בסעיף קטן (א) יבוא:

"(א) (1) רישום מניותיה של חברה בבורסה בישראל או רישום מניותיה של חברה תושבת ישראל בבורסה מחוץ לישראל, ייחשב כמכירת מניות החברה ביום הרישום, זולת אם בעל המניות ביקש שלא ייחשב כך שעה שהגיש לראשונה לאחר הרישום דוח לפי סעיף 131.

(2) ביקש בעל המניות שרישומן של המניות לא ייחשב כמכירתן, כאמור בפסקה (1), יחויב במס בעת מכירת המניות לראשונה ולא יחולו הוראות סעיף 105יב.

(3) על אף האמור בפסקה (2), רשאי בעל המניות לחזור בו מהבקשה בשעת מכירת המניות לראשונה ולשלם את המס שהיה מגיע בשל הרישום, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כמשמעותם בסעיף 159א(א), החל במועד שבו היה עליו לשלם את המס כאמור בפסקה (1) אילולא ביקש כאמור, בתוספת המס החל ביום רישומן לבורסה ועד ליום המכירה כקבוע בסעיפים 91(ב) או 105יב, לפי הענין; חויב בעל המניות במס כאמור בפסקאות (1) ו־(3), יראו את יום רישום המניות למסחר בבורסה כיום רכישת המניות, ואת התמורה שנקבעה לענין אותן פסקאות כמחיר המקורי שלהן.";

(2) בסעיף קטן (ב), בהגדרה "מניות", בסופה יבוא "ולרבות זכויות למניה";

(3) בסופו יבוא:

"(ד) הונפקו לאחר הרישום למסחר בבורסה, מניות הטבה כהגדרתן בסעיף 94, בשל מניות שנרשמו למסחר כאמור בסעיף זה, יראו את מניות ההטבה או את מרכיב ההטבה כאמור בסעיף 94, כחלק מהמניות שנרשמו, לכל דבר וענין.

(ה) על אף האמור בסעיף 94ב, במכירת מניה לפי סעיף זה יחולו הוראות אותו סעיף על רווחים ראויים לחלוקה שנצברו בחברה החל בתום שנת המס שקדמה לשנת רכישת המניה עד לתום שנת המס שקדמה למועד רישומה למסחר בבורסה; ואולם אם ביקש בעל המניות שרישומן של המניות לא ייחשב כמכירתן ולא חזר בו במועד מכירת המניה, יחולו הוראות הסעיף על רווחים ראויים לחלוקה עד לתום שנת המס שקדמה למועד מכירתה של המניה בפועל; לענין סעיף זה, "רווחים ראויים לחלוקה" – כהגדרתם בסעיף 94ב.

(ו) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע כללים לענין מחיר מקורי ויום רכישה ולענין מניות שנרשמו למסחר בבורסה בלא הנפקה לציבור."

החלפת סעיף 102

38. במקום סעיף 102 לפקודה יבוא:

"הקצאת מניות לעובדים

102. (א) בסעיף זה –

"בחירה" – בחירה של חברה מעבידה באחד משני מסלולי מיסוי להקצאת מניות לעובדים באמצעות נאמן, מסלול הכנסת עבודה או מסלול רווח הון;

"בעל שליטה" – כהגדרתו בסעיף 32(9);

"הקצאת מניות באמצעות נאמן" – הקצאת מניות של חברה מעבידה לעובר, ובלבד שהעובד אינו בעל שליטה בה במועד ההקצאה או בעקבותיה והתקיימו בה כל אלה:

(1) המניות, לרבות כל זכות המוקנית מכוחן, הופקדו במועד ההקצאה בידי נאמן לתקופה של עשרים וארבעה חודשים לפחות;

(2) החברה הודיעה לפקיד השומה על בחירתה במסגרת בקשתה לאישור התכנית, שהוגשה 30 ימים לפחות לפני מועד ההקצאה;

(3) תכנית ההקצאה והנאמן אושרו על ידי פקיד השומה, ואולם אם לא השיב פקיד השומה בתוך 90 ימים מיום קבלת ההודעה, יראו את תכנית ההקצאה או את הנאמן לפי הענין, כמאושרים;

"חברה מעבידה" – כל אחד מאלה:

(1) מעביד שהוא חברה תושבת ישראל או חברה תושבת חוץ שיש לה מפעל קבע או מרכז מחקר ופיתוח, בישראל, אם אישר זאת הנציב (לענין זה – המעביד);

(2) חברה שהיא בעלת שליטה במעביד או שהמעביד בעל שליטה בה;

(3) חברה שאותו אדם הוא בעל שליטה במעביד ובה;

"מועד מימוש" –

(1) לגבי הקצאת מניות באמצעות נאמן – מועד העברת המניה מהנאמן לעובד או מועד מכירת המניה על ידי הנאמן, לפי המוקדם מביניהם;

(2) לגבי הקצאת מניות שלא באמצעות נאמן – מועד מכירת המניה לרבות מכירת מניה שמקורה בזכות לרכישתה;

"מניה" – לרבות זכות לרכישת מניה ונייר ערך זר כהגדרתו לפי סעיף 105יא;

"מניה הרשומה למסחר בבורסה" – לרבות מניה בחברה שמניותיה, כולן או חלקן, רשומות למסחר בבורסה בישראל או מחוץ לישראל;

"נאמן" – מי שפקיד השומה אישרו כנאמן לצורך סעיף זה, לרבות עובד;

"עובד" – לרבות נושא משרה בחברה, אך למעט בעל שליטה;

"שווי ההטבה" – התמורה או השווי במועד המימוש, בניכוי הוצאות שהוציא העובד ברכישת המניה כשהן מתואמות מיום ההוצאה ועד למועד המימוש, וכן הוצאות שהוציא העובד בשל המכירה;

"תום התקופה" – כל אחד מאלה:

(1) בחרה החברה במסלול הכנסת עבודה – תקופה של שנים עשר חודשים מתום שנת המס שבה הוקצו המניות והופקדו בידי נאמן;

(2) בחרה החברה במסלול רווח הון – תקופה של עשרים וארבעה חודשים מתום שנת המס שבה הוקצו המניות והופקדו בידי נאמן;

(3) במכירה שלא מרצון כהגדרתה בסעיף 103 – מועד מכירה כאמור.

(ב) הכנסתו של עובד מהקצאת מניות בחברה מעבידה באמצעות נאמן לא תחויב במס בעת ההקצאה ויחולו במועד המימוש הוראות אלה:

(1) בחרה החברה המעבידה במסלול הכנסת עבודה, יראו את הכנסתו של העובד כהכנסה לפי סעיף 2(1) או (2) לפי הענין, בסכום שווי ההטבה;

(2) בחרה החברה המעבידה במסלול רווח הון, והנאמן החזיק במניות עד תום התקופה לפחות, יראו את הכנסתו של העובד כרווח הון בסכום שווי ההטבה, והוא יחויב עליו במס בשיעור של 25%;

(3) על אף האמור בפסקה (2), היתה המניה המוקצית מניה הרשומה למסחר בבורסה, או מניה בחברה שמניותיה נרשמו למסחר בתוך 90 ימים ממועד ההקצאה, יראו את חלק שווי ההטבה בגובה ממוצע שוויין של מניות החברה בבורסה בתום שלושים ימי המסחר שקדמו להקצאה, או בתום שלושים ימי המסחר שלאחר הרישום למסחר כאמור, לפי הענין, בניכוי ההוצאות, כהכנסה לפי סעיף 2(1) או (2) לפי הענין, ואת יתרת שווי ההטבה כרווח הון החייב במס בשיעור של 25%, ובלבד שהסכום שנקבע כהכנסה לפי סעיף 2(1) או (2) כאמור, לא עלה על שווי ההטבה במועד המימוש; לענין תיאום ההוצאות שהוציא עובד ברכישת המניה המוקצית, יוכפלו הוצאות כאמור במדד יום ההקצאה או יום הרישום למסחר, לפי הענין, ויחולקו במדד יום ההוצאה, והכל יתואם מיום ההקצאה או הרישום, לפי הענין, ועד למועד המימוש.

(4) על אף האמור בסעיף זה, בחרה החברה במסלול רווח הון ומועד המימוש חל לפני שחלפו עשרים וארבעה חודשים מיום שהופקדה בידי נאמן, יראו את הכנסתו של העובד כהכנסה לפי סעיף 2(1) או (2), לפי הענין.

(ג) (1) הכנסתו של עובד מהקצאת מניות שאינה הקצאה באמצעות נאמן, תחויב במס במועד ההקצאה, כהכנסה לפי הוראות סעיף 2(1) או (2) לפי הענין, ובמועד המימוש – כהכנסה כאמור בחלק ה או חלק ה3 לפי הענין.

(2) על אף האמור בפסקה (1), הכנסתו של עובד מהקצאה של זכות שאינה רשומה למסחר בבורסה לרכישת מניה שלא

באמצעות נאמן, לא תחויב במס במועד ההקצאה, ובמועד המימוש תחויב במס כהכנסה לפי סעיף 2(1) או (2), לפי העניין.

(ד) (1) בהקצאת מניות כאמור בסעיפים קטנים (ב)(1) ו־(3) ו־(ג)(1), תותר בניכוי, לחברה המעבידה שהוא עובד בה, הוצאת שכר בשל הקצאה כאמור בגובה הכנסת העובד לפי סעיף 2(1) או (2) או בגובה סכומי ההשתתפות שבהם חויבה בשל התחייבותה לחברה המעבידה המקצה, לפי הנמוך, והכל בשנת המס שבה נוכה המס בשל הכנסת העובד והועבר לפקיד השומה.

(2) לא תותר לחברה הוצאה במכירת מניה שלגביה בחרה החברה המעבידה במסלול רווח הון, גם אם נמכרה המניה לפני תום התקופה כאמור בסעיף קטן (ב)(4).

(ה) הוראות סעיף 3(ט) לא יחולו על הקצאת מניות לעובדים בחברה מעבידה לרבות על התחייבות להקצאה כאמור;

(ו) על אף האמור בסעיף 100א, שיעור המס שיחול על חלק הרווח החייב בידי עובד שחדל להיות תושב ישראל, כהגדרתו באותו סעיף, יהיה לפי שיעור המס הקבוע בסעיף 121, בכל אחד מאלה:

(1) בהקצאת מניות באמצעות נאמן שלגביה בחרה החברה במסלול הכנסת עבודה;

(2) בהקצאת מניות באמצעות נאמן שלגביה בחרה החברה במסלול רווח הון ואולם המניה מומשה לפני תום התקופה;

(3) בהקצאת מניות שלא באמצעות נאמן;

(ז) בחירה לפי סעיף זה תחול על כל עובד אשר לו הוקצו המניות, ועל כל הקצאת מניות שבוצעה בשנה שלאחר תום השנה שבה היתה ההקצאה הראשונה ואילך, כל עוד לא בחרה החברה אחרת; חברה לא תהיה רשאית לבחור אחרת אלא אם כן חלפה שנה לפחות מתום השנה שבה היתה ההקצאה הראשונה שנעשתה לאחר הבחירה הקודמת.

(ח) הנציב רשאי לקבוע כל אחד מאלה:

(1) תנאים לענין ההקצאה;

(2) הוראות לגבי חיוב העובד במס כשלא נתמלאו לגביו התנאים שנקבעו בסעיף זה או לפיו, כולם או מקצתם, בשל מימוש מניות במכירה שלא מרצון;

(3) תיאומי הון לענין חוק תיאומים בשל אינפלציה;

(4) כללים לענין הקצאת מניות לעובד שהוא תושב חוץ, לגבי תקופת עבודתו בישראל;

(5) כללים לניכוי מס במקור ולהגשת דוחות על ידי החברה המעבידה והנאמן וקביעת מועדים להגשתם."

תיקון סעיף 1103

39. בסעיף 1103 לפקודה, בפסקה (3), בסופה יבוא "ואולם במכירת מניה חדשה שהתקבלה תמורת מניה ישנה אשר נרכשה עד המועד הקובע, יראו לענין חישוב רווח ההון הריאלי עד המועד הקובע, את יום הרכישה של המניה הישנה כיום הרכישה של המניה החדשה".

40. בסעיף 104ג לפקודה, בסופו יבוא: תיקון סעיף 104ג

"(ו) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע הוראות לענין החלת סעיף זה, כולו או מקצתו, על חברות זרות, במגבלות ובתנאים שקבע."

41. בסעיף 104ה(א) לפקודה, בסופו יבוא "ואולם המחיר המקורי של נכס שהועבר שהוא נייר ערך או עסקה עתידית הנסחרים בבורסה, ייקבע בהתאם להוראות סעיף 104ו כאילו היו נייר הערך או העסקה העתידית מניה כאמור באותו סעיף; לענין סעיף זה, "נייר ערך" ו"עסקה עתידית" – כהגדרתם בסעיף 105יא". תיקון סעיף 104ה

42. בסעיף 104ו לפקודה, בפסקה (3), בסופה יבוא "ואולם במכירת מניות שהתקבלו תמורת נכס שנרכש עד המועד הקובע, יראו לענין חישוב רווח ההון הריאלי עד המועד הקובע, את יום רכישת הנכס שהועבר כיום הרכישה של המניה". תיקון סעיף 104ו

43. בסעיף 104ח(ב) לפקודה, בפסקה (1) ברישה, אחרי "לענין חלק ה'" יבוא "לענין חוק מיסוי מקרקעין". תיקון סעיף 104ח

44. בסעיף 105ז לפקודה, במקום פסקה (4) יבוא: תיקון סעיף 105ז

"(4) יראו את מועד הפיצול כיום הרכישה של מניות החברה החדשה, ואולם לצורך חישוב רווח ההון הריאלי עד המועד הקובע, יראו כיום הרכישה של מניות החברה החדשה את יום הרכישה של מניות החברה המתפצלת."

45. בסעיף 105י לפקודה, במקום "104ב(א)(4)" יבוא "104ב(א)(4), 104ח". תיקון סעיף 105י

46. אחרי סעיף 105י לפקודה יבוא: הוספת חלק ה3

"חלק ה3: הכנסות מיוחדות בשוק ההון

פרק ראשון: הגדרות ופרשנות

הגדרות ופרשנות 105יא. בחלק זה –

"בעל יחידה", "יחידה", "קרן נאמנות" – כמשמעותם בחוק השקעות משותפות בנאמנות;

"יחידה בעסק", של יחיד – יחידה שהרווחים ממנה הם הכנסה מעסק או ממשלח יד של בעל יחידה, או שהיא רשומה בפנקסי החשבונות של אותו יחיד או שהיא חייבת ברישום כאמור;

"יחידת השתתפות בשותפות נפט" ו"יחידת השתתפות בשותפות סרטים" – כמשמעותן לפי סעיפים 20, 31 ו98;

"מדד" – מדד המחירים לצרכן כפי שפורסם לאחרונה מטעם הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, לפני היום שבו מדובר ובנכס שערכו צמוד למטבע חוץ או שהוא נקוב במטבע חוץ – שער המטבע;

"מכירה" – כהגדרתה בסעיף 88, לרבות פדיון של יחידה, איגרת חוב, נייר ערך מסחרי או מילווה קצר מועד ולרבות פעולה באיגוד מקרקעין כמשמעותה בחוק מיסוי מקרקעין;

"מכירה בחסר" – מכירה של ניירות ערך שאינם של המוכר;

"מילווה קצר מועד" – מילווה שהוצא לפי חוק מילווה קצר מועד, התשמ"ד–1984[7];

[7] ס"ח התשמ"ד, עמ' 69.

"ניירות ערך" – כהגדרתם בחוק ניירות ערך, לרבות איגרת חוב של מדינת ישראל ומילווה מכוח חוק מילווה המדינה, התשל"ט–1979[8], ולרבות זכות באיגוד מקרקעין כהגדרתה בחוק מיסוי מקרקעין, יחידה, יחידת השתתפות בשותפות נפט או יחידת השתתפות בשותפות סרטים, וניירערך שהונפק מחוץ לישראל;

"ניירות ערך זרים" – סוגי ניירות ערך וסוגי עסקאות עתידיות, כפי שקבע שר האוצר לענין חלק זה;

"נייר ערך מסחרי" – נייר ערך שהנפיקה חברה לתקופה שאינה עולה על שנה, שהוא התחייבות של החברה לשלם למחזיק סכום כלשהו בתום התקופה האמורה;

"עסקה עתידית" – התחייבות או זכות למסור או לקבל בעתיד כל אחד מאלה: הפרשים בין שערי מטבע חוץ, הפרשי מדד, הפרשי ריבית, נכס או מחיר נכס והכל בכמות, בסכום, במועד ובתנאים הנקובים בהתחייבות או בזכות, לפי הענין, וכן מכירה בחסר;

"עסקת גידור" – עסקה עתידית שנעשתה לשם הגנה על ערך של נכס או של התחייבות, קיימים או עתידיים, ובלבד שדווח עליה בהתאם לכללים שקבע שר האוצר;

"קרן נאמנות חייבת" – קרן נאמנות שהנציב אישרה כקרן שרווחיה והכנסותיה חייבים במס;

"קרן נאמנות פטורה" – קרן נאמנות שהנציב אישרה כקרן שרווחיה והכנסותיה פטורים ממס;

"קרן נאמנות מעורבת" – קרן נאמנות שהנציב אישרה כקרן שרווחיה והכנסותיה חייבים במס חלקי;

"שוק מוסדר" – כהגדרתו בסעיף 98א במדינות שקבע שר האוצר;

"תמורה"– כהגדרתה בסעיף 88, ובפדיון איגרת חוב או נייר ערך מסחרי, לרבות הפרשי הצמדה.

(ב) לכל מונח בחלק זה תהיה המשמעות הנודעת לו בחלק ה.זולת אם נאמר לגביו אחרת.

פרק שני: רווחים מניירות ערך מסוימים

שיעור המס

105יב. (א) על אף הוראות סעיף 91(א) ו־(ב) וחוק מיסוי מקרקעין, שיעור המס החל על רווח ההון הריאלי במכירת ניירות ערך הנסחרים בבורסה, לרבות ניירות ערך זרים, ועל רווח הון מעסקה עתידית הנסחרת בבורסה או בשוק מוסדר, בידי יחיד או בידי חבר בני אדם שהוראות סעיף 6 לחוק תיאומים בשל אינפלציה או הוראות לפי סעיף 130א אינן חלות בקביעת הכנסתם, לא יעלה על 15%, אם התקיימו כל אלה:

(1) היחיד או חבר בני האדם לא תבעו ניכוי הוצאות ריבית והפרשי הצמדה בשל נייר הערך או העסקה העתידית, לפי הענין;

[8] ס"ח התשל"ט, עמ' 112.

(2) המכירה אינה לקרוב, ולענין עסקה עתידית, העסקה לא נעשתה בין קרובים.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), במכירת יחידת השתתפות בשותפות נפט או במכירת יחידת השתתפות בשותפות סרטים, בידי מחזיק זכאי או בידי משקיע, לפי הענין, על חלק רווח ההון הריאלי בגובה ניכוי אזילה, בגובה ניכוי הוצאות חיפוש ופיתוח או בגובה הוצאות הפקת סרט, שהותרו לפי סעיפים 11, 20, 31 ו־98 לפי הענין, יחול לגבי חבר בני אדם – שיעור המס הקבוע בסעיף 126 – ולגבי יחיד שיעור המס הקבוע בסעיף 121.

(ג) (1) על רווח הון במכירת איגרת חוב, נייר ערך מסחרי או מילווה קצר מועד, הרשומים למסחר בבורסה, שהתקיים בהם האמור בסעיף קטן (א) ושאינם צמודים למדד, יוטל, על אף האמור באותו סעיף קטן, מס בשיעור של 10%, ויראו את כל רווח ההון כרווח הון ריאלי; לענין זה, "אינם צמודים למדד" – ערכם הנקוב אינו צמוד למדד, או צמוד, בחלקו, לשיעור עליית המדד, כולו או חלקו, והכל עד לפדיון.

(2) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לשנות בצו את שיעור המס הקבוע בפסקה (1), בהתאם לשינוי במדד.

הוראות לענין חישוב המס ותשלומו

105יג. (א) על אף הוראות סעיף 91(ב1), במכירת ניירות ערך הרשומים למסחר בבורסה בישראל, שהתקיימו לגביהם כל אלה, יחולו הוראות סעיפים 91(ב) או 105יב(א), לפי הענין, ויראו את המחיר המקורי של נייר הערך כממוצע של ערכו בתום כל אחד משלושת ימי המסחר בבורסה שקדמו למועד הקובע (בסעיף זה – ממוצע שוויו):

(1) הם אינם מניה כאמור בסעיף 101 או ניירות ערך הרשומים למסחר בבורסה מחוץ לישראל;

(2) יום רכישתם היה לפני המועד הקובע;

(3) אילו נמכרו במועד הקובע היה רווח ההון במכירתם פטור ממס לפי סעיף 97(א) או (ג).

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), הוכיח המוכר כי המחיר המקורי של נייר הערך ביום רכישתו היה גבוה ממוצע שוויו, יראו כמחיר המקורי את המחיר המקורי של נייר הערך ביום רכישתו, ויחולו הוראות אלה:

(1) הפסד הון שנוצר במכירת נייר ערך כאמור, יותר בקיזוז רק בגובה חלק ההפסד השווה להפרש שבין ממוצע שוויו של נייר הערך לבין התמורה;

(2) עלתה התמורה על ממוצע שוויו של נייר הערך, יופחת מההפרש שבין התמורה וממוצע השווי (בסעיף זה – הרווח), סכום השווה להפרש שבין ממוצע שוויו של נייר הערך לבין המחיר המקורי, אך לא יותר מסכום הרווח.

(ג) הוראות סעיף 91(ד) עד (ו) לא יחולו על רווח הון במכירת ניירות ערך הרשומים למסחר בבורסה, או במכירת יחידה, ואולם הוראות סעיף 91(ד) יחולו אם לא נוכה מס במקור, כפי שקבע שר האוצר לפי סעיף 164.

(ד) (1) על אף האמור בסעיף 91(ב1) ו־105יב, במכירת ניירות ערך זרים שיום רכישתם עד תום שנת המס 2006, שיעור המס על רווח ההון הריאלי יהיה לפי אלה:

(א) נמכר נייר ערך כאמור לפני שנת המס 2007 – 35%.

(ב) נמכר נייר ערך כאמור לאחר שנת המס 2007 – על חלק רווח ההון הריאלי שעד יום המעבר – 35%, ועל יתרת רווח ההון הריאלי – 15%;

לענין זה –

"חלק רווח ההון הריאלי עד ליום המעבר" – חלק רווח ההון הריאלי שיחסו לכלל רווח ההון הריאלי הוא כיחס שבין התקופה שמיום רכישת נייר הערך הזר ועד ליום המעבר לכלל התקופה שמיום הרכישה של נייר הערך ועד ליום מכירתו";

"יום המעבר" – יום י"א בטבת התשס"ז (1 בינואר 2007);

(2) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע כי על יחיד שהחזיק בנייר הערך הזר, או בזכות לרכישתו, קודם לרישומו למסחר בבורסה, יחולו, על אף הוראות סעיף קטן זה, שיעורי המס כאמור בסעיף 121.

(ה) הוראות סעיפים 105יב ו־105יג(א) עד (ג) יחולו, בשינויים המחויבים, גם על מניות של חברה תעשייתית, אשר בעת רישומן למסחר בבורסה חלו עליהן הוראות סעיף 21א לחוק עידוד התעשיה.

סמכות שר האוצר

105יד. (א) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע לענין ניירות ערך נסחרים בבורסה ולענין עסקאות עתידיות, הוראות בענינים אלה:

(1) שיטה לחישוב רווח ההון ורווח ההון הריאלי, קביעת עיתויו וחישוב המס, הוראות לענין קביעת יום רכישה ומחיר מקורי, התרת הוצאות ואופן ייחוסן, ולגבי ניירות ערך ועסקאות עתידיות כאמור, שיום רכישתם עד המועד הקובע, או שחלו לגביהם על המוכר הוראות חוק תיאומים בשל אינפלציה או הוראות לפי סעיף 130א – גם הוראות בדבר שיעור המס;

(2) הדרך לחישוב רווח ההון ורווח ההון הריאלי, הן בכלל והן לצורכי ניכוי במקור, לרבות לענין קיזוז ההפסדים במסגרת הוראות הניכוי במקור;

(3) השיטה לחישוב דמי הניכיון, לרבות קביעת מקרים שבהם יצורפו דמי הניכיון לתמורה;

(4) מקרים שבהם תיחשב עסקה עתידית כעסקת גידור או כעסקה שההכנסה ממנה היא הכנסה לפי סעיף 2(1), מקרים שבהם תצורף תוצאת העסקה העתידית לנכס או ההתחייבות המגודרים, לפי הענין, וכן כללים לענין עסקאות עתידיות כאמור מחוץ לישראל, והכל בתנאים שקבע;

(5) לענין עסקה עתידית, ולענין עסקת השאלה או שאילה של ניירות ערך, ולענין מכירה בחסר של ניירות ערך וכן לענין עסקאות כאמור בין צדדים קשורים – נסיבות שבהן תיחשב העסקה כמכירה והדרך לחישוב ההכנסה ועיתויה;

(6) פטור ממס או שיעור מס מופחת על הכנסות של תושבי חוץ מניירות ערך או מעסקאות עתידיות, הנסחרים בבורסה;

(7) הוראות ותנאים אשר בהתקיימם יותר ניכוי הוצאות ריבית ריאלית, השיטה לחישוב הריבית הריאלית, הגבלת שיעורה כאשר מתקיימים יחסים מיוחדים, וכן דרכי ההוכחה לייחוס ההלוואה והוצאות הריבית לניירות הערך או לעסקה העתידית;

(8) הוראות ותנאים לענין מכירות ועסקאות בין קרובים או בין צדדים למכירה או לעסקה שמתקיימים ביניהם יחסים מיוחדים, לרבות הוראות לענין קביעת התמורה, המחיר המקורי ויום הרכישה.

(ב) הנציב רשאי לקבוע כללים לענין דוחות שיוגשו לפקיד השומה על ידי הנישום, ועל ידי חבר בורסה, תאגיד בנקאי ומנהל תיקי השקעות וכן אישורים שעליהם לתת לנישום; לענין זה, "מנהל תיקי השקעות" – כמשמעותו בחוק הסדרת העיסוק בייעוץ השקעות ובניהול תיקי השקעות, התשנ"ה–1995[9].

קיזוז הפסדים מניירות ערך הנסחרים בבורסה

105טו. (א) על אף הוראות סעיף 92, לענין קיזוז הפסדים מניירות ערך הנסחרים בבורסה, בידי יחיד או בידי חבר בני אדם שחוק תיאומים בשל אינפלציה או הוראות לפי סעיף 130א אינם חלים עליו, יחולו הוראות אלה:

(1) היה הפסד הון ממכירת ניירות ערך שאילו היה רווח היה חייב במס, יקוזז המס שהיה משתלם על סכום ההפסד אילו היה רווח, באותה שנת מס, כנגד המס החל על רווח ההון הריאלי ממכירת ניירות הערך בלבד;

(2) סכום המס שלא ניתן לקזוז בשנת המס, כולו או מקצתו, כאמור בפסקה (1), יועבר לשנות המס הבאות, בזו אחר זו, ויקוזז רק כנגד המס החל על רווח הון ריאלי ממכירת ניירות ערך באותן שנים;

(3) לענין סעיף קטן זה –

"המס שהיה משתלם על סכום ההפסד" – כל אחד מאלה:

(1) במכירת נייר ערך כאמור בסעיף 105יב(א) ו־(ב) – מס בשיעור של 15%;

(2) במכירת נייר ערך כאמור בסעיף 105יב(ג) – מס בשיעור של 10%;

[9] ס"ח התשנ"ה, עמ' 416.

"ניירות ערך" – ניירות ערך הנסחרים בבורסה, למעט ניירות ערך זרים ולרבות יחידה בקרן נאמנות פטורה, או בקרן נאמנות מעורבת, ולרבות עסקאות עתידיות הנסחרות בבורסה בישראל או בשוק מוסדר בישראל.

(ב) הפסד הון ממכירת ניירות ערך זרים יקוזז רק כנגד רווח הון ממכירת ניירות ערך זרים, ואם לא ניתן לקזז את כל ההפסד בשנת המס שבה נוצר, יועבר ההפסד לשנות המס הבאות, בזו אחר זו, ויקוזז רק כנגד רווח הון ממכירת ניירות ערך זרים באותן שנים.

(ג) (1) החל בשנת המס 2007, היה הפסד הון במכירת ניירות ערך שאילו היה רווח היה חייב במס, יקוזז המס שהיה משתלם על סכום ההפסד אילו היה רווח, כנגד המס החל על רווח הון ריאלי במכירת ניירות ערך וכנגד המס החל על ריבית ודיבידנד מניירות ערך כאמור, באותה שנת מס.

(2) סכום שלא ניתן לקזוז באותה שנת מס, כולו או מקצתו, כאמור בפסקה (1) יועבר לשנות המס הבאות, בזו אחר זו, ויקוזז בהתאם לאמור בפסקה (1).

(3) לענין סעיף קטן זה –

"המס שהיה משתלם על סכום ההפסד" – כל אחד מאלה:

(א) במכירת נייר ערך כאמור בסעיף 105יב(א) ו־(ב) – מס בשיעור של 15%;

(ב) במכירת נייר ערך כאמור בסעיף 105יב(ג) – מס בשיעור של 10%;

"ניירות ערך" – ניירות ערך הנסחרים בבורסה או בשוק מוסדר בישראל או מחוץ לישראל, לרבות יחידה בקרן נאמנות פטורה, או יחידה בקרן נאמנות מעורבת ועסקאות עתידיות הנסחרות בבורסה או בשוק מוסדר, בישראל או מחוץ לישראל.

(ד) במכירת מניה כאמור בסעיף 101, שלגביה ביקש בעל המניות שרישומה למסחר לא ייחשב כמכירתה ובעת מכירתה לא חזר בו מבקשתו, רשאי בעל המניות לקזז הפסד במכירת המניה, בהתאם להוראות סעיף 92 או בהתאם להוראות סעיף זה.

(ה) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע הוראות לביצוע סעיף זה, וכן הוראות לענין סוגי בורסות או שווקים מוסדרים, שלילת התרת קיזוז הפסדים, כולם או חלקם, קביעת סדר קיזוז ההפסדים וייחוס הרווחים, וכן רשאי הוא לקבוע דרכי הוכחה והוראות לענין זה ודוחות שיוגשו.

פרק שלישי: יחידה בקרן נאמנות

קרן נאמנות חייבת

105טז. (א) רווחים שחילק מנהל קרן נאמנות חייבת לבעל יחידה שהוא יחיד, שההכנסה אינה מהווה בידיו הכנסה מעסק או ממשלח יד, והיחידה אינה יחידה בעסק, או לבעל יחידה שהוא גוף מהגופים המנויים בסעיף 9(2) לפקודה, פטורים ממס.

(ב) על אף האמור בכל דין, בעל יחידה בקרן נאמנות חייבת אינו זכאי להחזר מס או לזיכוי בשל מס ששילמה הקרן.

(ג) רווח הון ממכירה או מפדיון של יחידה בקרן נאמנות חייבת בידי מחזיק כאמור בסעיף קטן (א), פטור ממס.

קרן נאמנות פטורה

105יז. (א) רווחים שחילק מנהל קרן נאמנות פטורה לבעל יחידה שהוא יחיד שההכנסה אינה מהווה בידיו הכנסה מעסק או ממשלח יד והיחידה אינה יחידה בעסק, חייבים במס בשיעור של 25%.

(ב) רווח הון ריאלי ממכירה או מפדיון של יחידה בקרן נאמנות פטורה, חייב במס בשיעור של 25%, בידי יחיד כאמור בסעיף קטן (א), ובידי חבר בני אדם שחוק תיאומים בשל אינפלציה או הוראות לפי סעיף 130א לא חלים עליו.

קרן נאמנות מעורבת

105יח. (א) רווחים שחילק מנהל קרן נאמנות מעורבת לבעל יחידה, חייבים במס בשיעור של 15%, ורווחים כאמור בסעיף 105יב(ג), בשיעור הקבוע על פי אותו סעיף, והכל אם ההכנסה אינה מהווה בידו הכנסה מעסק או ממשלח יד או שהיחידה אינה יחידה בעסק.

(ב) רווח הון ריאלי ממכירה או מפדיון של יחידה בקרן נאמנות מעורבת בידי יחיד או בידי חבר בני אדם שחוק תיאומים בשל אינפלציה או הוראות סעיף 130א לא חלים עליהם, יהיה חייב במס בשיעור של 15%.

סמכות שר האוצר

105יט. שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע לענין קרן נאמנות ובעל יחידה, לפי הענין, הוראות בדבר –

(1) הדרך לחישוב רווח ההון, לרבות קביעת המחיר המקורי ויום הרכישה;

(2) לגבי כלל בעלי היחידות או לגבי בעלי יחידות מסוימים, מקרים שבהם יראו יחידה בקרן נאמנות פטורה או בקרן נאמנות מעורבת כנמכרת וכנרכשת מחדש;

(3) התרת הוצאות ואופן ייחוסן;

(4) ניכוי במקור."

תיקון סעיף 120א

47. בסעיף 120א, בהגדרה "הנחות סוציאליות", אחרי "על פי סעיף 9(7א)" יבוא "הסכום הנקוב בסעיף 9(18א), "ובמקום "והסכום הנקוב בסעיף 58א(ג)" יבוא "הסכום הנקוב בסעיף 58א(ג) והסכומים הנקובים בסעיף 125ד".

החלפת סעיף 121

48. במקום סעיף 121 לפקודה יבוא:

"שיעור המס ליחיד

121. (א) החל בשנת המס 2008 המס על הבנסתו החייבת של יחיד יהיה כלהלן:

(1) על כל שקל חדש מ־127,080 השקלים החדשים הראשונים – 30%;

(2) על כל שקל חדש מ־99,000 השקלים החדשים הנוספים – 34%;

(3) על כל שקל חדש מ־133,920 השקלים החדשים הנוספים – 37%;

(4) על כל שקל חדש מ־57,840 השקלים החדשים הנוספים – 39%;

(5) על כל שקל חדש נוסף – 49%;

(ב) (1) על אף האמור בסעיף קטן (א)(1) לגבי הכנסה חייבת מיגיעה אישית או לגבי הכנסה חייבת של יחיד שמלאו לו 60 שנים, יחולו בשנת המס השיעורים האלה:

(א) על כל שקל חדש מ־23,640 השקלים החדשים הראשונים – 10%;

(ב) על כל שקל חדש מ־23,760 השקלים החדשים הנוספים – 17%;

(ג) על כל שקל חדש מ־79,680 השקלים החדשים הנוספים – 26%;

(2) השיעורים המופחתים הקבועים בסעיף קטן זה לא יחולו על הכנסה שחייבים לגביה בניהול פנקסי חשבונות ולא נוהלו לגביה פנקסים קבילים."

הוראות שעה לסעיף 121 לשנות המס 2003 עד 2007

49. בסעיף 121 לפקודה –

(1) בשנות המס 2003 ו־2004, במקום האמור בו יבוא:

"(א) המס על הכנסתו החייבת של יחיד יהיה כדלהלן:

(1) על כל שקל חדש מ־127,080 השקלים החדשים הראשונים – 30%;

(2) על כל שקל חדש מ־99,000 השקלים החדשים הנוספים – 45%;

(3) על כל שקל חדש נוסף – 50%.

(ב) (1) על אף האמור בסעיף קטן (א)(1), לגבי הכנסה חייבת מיגיעה אישית או לגבי הכנסה חייבת של יחיד שמלאו לו 60 שנים יחולו בשנת המס השיעורים האלה:

(א) על כל שקל חדש מ־23,640 השקלים החדשים הראשונים – 10%;

(ב) על כל שקל חדש מ־23,760 השקלים החדשים הנוספים – 19%;

(ג) על כל שקל חדש מ־11,400 השקלים החדשים הנוספים – 26%;

(ד) על כל שקל חדש מ־68,280 השקלים החדשים הנוספים – 28%;

(2) השיעורים המופחתים הקבועים בסעיף קטן זה לא יחולו על הכנסה שחייבים לגביה בניהול פנקסי חשבונות ולא נוהלו לגביה פנקסים קבילים."

(2) בשנת המס 2005, במקום האמור בו יבוא:

"(א) המס על הכנסתו החייבת של יחיד בשנת המס 2005 יהיה כדלהלן:

(1) על כל שקל חדש מ־127,080 השקלים החדשים הראשונים – 30%;

(2) על כל שקל חדש מ־99,000 השקלים החדשים הנוספים – 41%;

(3) על כל שקל חדש מ־191,760 השקלים החדשים הנוספים – 47%;

(4) על כל שקל חדש נוסף – 50%.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א)(1), לגבי הכנסה חייבת מיגיעה אישית או לגבי הכנסה חייבת של יחיד שמלאו לו 60 שנים, יחולו בשנת המס השיעורים האלה:

(1) (א) על כל שקל חדש החל מ־23,640 השקלים החדשים הראשונים – 10%;

(ב) על כל שקל חדש מ־23,760 השקלים החדשים הנוספים – 19%;

(ג) על כל שקל חדש מ־11,400 השקלים החדשים הנוספים – 26%;

(ד) על כל שקל חדש מ־68,280 השקלים החדשים הנוספים – 27%;

(2) השיעורים המופחתים הקבועים בסעיף קטן זה לא יחולו על הכנסה שחייבים לגביה בניהול פנקסי חשבונות ולא נוהלו לגביה פנקסים קבילים."

(3) בשנת המס 2006, במקום האמור בו יבוא:

"(א) המס על הכנסתו החייבת של יחיד בשנת המס 2006 יהיה כדלהלן:

(1) על כל שקל חדש מ־127,080 השקלים החדשים הראשונים – 30%;

(2) על כל שקל חדש מ־99,000 השקלים החדשים הנוספים – 40%;

(3) על כל שקל חדש מ־191,760 השקלים החדשים הנוספים – 45%;

(4) על כל שקל חדש נוסף – 50%.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א)(1) לגבי הכנסה חייבת מיגיעה אישית או לגבי הכנסה חייבת של יחיד שמלאו לו 60 שנים, יחולו בשנת המס השיעורים האלה:

(1) (א) על כל שקל חדש החל מ־23,640 השקלים החדשים הראשונים – 10%;

(ב) על כל שקל חדש מ־23,760 השקלים החדשים הנוספים – 19%;

(ג) על כל שקל חדש מ־79,680 השקלים החדשים הנוספים – 26%;

(2) השיעורים המופחתים הקבועים בסעיף קטן זה לא יחולו על הכנסה שחייבים לגביה בניהול פנקסי חשבונות ולא נוהלו לגביה פנקסים קבילים."

(4) בשנת המס 2007, במקום האמור בו יבוא:

"(א) המס על הכנסתו החייבת של יחיד בשנת המס 2007 יהיה כדלהלן:

(1) על כל שקל חדש מ־127,080 השקלים החדשים הראשונים – 30%;

(2) על כל שקל חדש מ־99,000 השקלים החדשים הנוספים – 37%;

(3) על כל שקל חדש מ־191,760 השקלים החדשים הנוספים – 39%;

(4) על כל שקל חדש נוסף – 49%.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א)(1) לגבי הכנסה חייבת מיגיעה אישית או לגבי הכנסה חייבת של יחיד שמלאו לו 60 שנים, יחולו בשנת המס השיעורים האלה:

(1) (א) על כל שקל חדש החל מ־23,640 השקלים החדשים הראשונים – 10%;

(ב) על כל שקל חדש מ־23,760 השקלים החדשים הנוספים – 19%;

(ג) על כל שקל חדש מ־79,680 השקלים החדשים הנוספים – 26%;

(2) השיעורים המופחתים הקבועים בסעיף קטן זה לא יחולו על הכנסה שחייבים לגביה בניהול פנקסי חשבונות ולא נוהלו לגביה פנקסים קבילים.".

תיקון סעיף 122

50. בסעיף 122 לפקודה –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "מהשכרת דירה למגורים" יבוא "מהשכרת דירה המשמשת למגורים בישראל";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום האמור בפסקה (1) יבוא:

"(1) הכנסתו של היחיד מדמי השכירות אינה הכנסה מעסק, כאמור בסעיף 2(1);"

(3) סעיפים קטנים (ד) ו־(ה) – בטלים.

הוספת סעיף 122א

51. אחרי סעיף 122 לפקודה יבוא:

"הכנסה מדמי שכירות מחוץ לישראל

122א. (א) יחיד שהיתה לו בשנת המס הכנסה מדמי שכירות מהשכרת מקרקעין מחוץ לישראל רשאי לשלם עליה מס בשיעור של 15%, במקום המס שהוא חייב בו לפי סעיף 121, אם ההכנסה אינה הכנסה מעסק כאמור בסעיף 2(1).

(ב) יחיד שבחר לשלם מס כאמור בסעיף קטן (א), אינו זכאי לנכות הוצאות שהוצאו בייצור ההכנסה מדמי שכירות, למעט פחת, וכן אינו זכאי לקיזוז, לזיכוי או לפטור מההכנסה מדמי השכירות או מהמס החל עליה, לרבות זיכוי כאמור בחלק י' פרק שלישי.

(ג) לענין סעיף זה, "מקרקעין" – לרבות חלק מהם."

תיקון סעיף 125ב

52. בסעיף 125ב לפקודה –

(1) במקום פסקה (1) יבוא:

"(1) על דיבידנד המשתלם על ניירות ערך זרים, כהגדרתם בסעיף 105ו'א, שהוא הכנסה בידי יחיד, לפי אחד מאלה:

(א) דיבידנד כאמור המשתלם על נייר ערך זר עד תום שנת המס 2006 – 35%;

(ב) דיבידנד כאמור המשתלם על נייר ערך זר בשנת המס 2007 ואילך – 25%";

(2) בפסקה (2), המילים "או בידי חברה משפחתית כמשמעותה בסעיף 64א(א)" – יימחקו.

הוספת סעיפים 125ג עד 125ו

53. אחרי סעיף 125ב לפקודה יבוא:

"שיעור המס על הכנסה מריבית מדמי ניכיון ומרווחים

125ג. (א) יחיד חייב במס על הכנסה מריבית ומדמי ניכיון בשיעורים המפורטים בסעיף 121, ויראו את הכנסתו זו כשלב הגבוה ביותר בסולם הכנסתו החייבת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) יחיד חייב במס בשיעור של 15% בכל אחד מאלה:

(1) על ריבית ורווחים שקיבל מקופת גמל לתגמולים וכן על ריבית ורווחים שקיבל מקרן השתלמות, במועדים הקבועים בסעיף 9(16א) או (16ב);

(2) על ריבית או דמי ניכיון, שהם הכנסה לפי סעיף 2(4), שמקורם באיגרות חוב נסחרות בבורסה, אם היחיד אינו בעל שליטה בחברה המשלמת ריבית כאמור;

(3) על ריבית ורווחים שמקורם בתכנית חיסכון או בפיקדון ושהם הכנסה לפי סעיף 2(4);

(4) על ריבית ודמי ניכיון המשתלמים במועד הפריון של מילווה קצר מועד כהגדרתו בסעיף 105יא, שמועד פדיונו לאחר תום שנת המס 2003;

(5) על ריבית ודמי ניכיון המשתלמים על ניירות ערך זרים כהגדרתם בסעיף 105יא ששולמו בשנת המס 2007 ואילך; והכל אם היחיד לא תבע ניכוי הוצאות ריבית והפרשי הצמדה בשל הנכסים האמורים, וההכנסה כאמור אינה הכנסה לפי סעיף 2(1) בידיו, אינה רשומה בפנקסי חשבונותיו ואינה חייבת ברישום כאמור.

(ג) (1) על אף הוראות סעיף קטן (ב), יוטל מס בשיעור של 10% על ריבית או דמי ניכיון שמקורם באיגרות חוב או במילווה קצר מועד, כאמור בסעיף קטן (ב)(2) או (4) וכן על ריבית שמקורה בתכנית חיסכון או בפיקדון כאמור בסעיף קטן (ב)(3), למעט תכנית חיסכון בפוליסת ביטוח חיים, שאושרה על ידי המפקח על הביטוח כפוליסה משתתפת ברווחים או המצורפת לפוליסה כאמור, ובלבד שאינם צמודים למדד כהגדרתו בסעיף 105יב(ג).

(ד) על אף הוראות סעיף קטן (ב), יוטל מס בשיעור של 35% על ריבית ודמי ניכיון המשתלמים עד תום שנת המס 2002 על ניירות ערך זרים כהגדרתם בסעיף 105יא.

(ה) בסעיף זה –

"בעל שליטה" – כהגדרתו בסעיף 32(ד);

"קופת גמל" – כמשמעותה בסעיף 47, למעט קופת גמל לקצבה, קופת גמל לפיצויים, וקופת גמל שבמשיכת הכספים ממנה חלות הוראות סעיפים 3(ד) או 87;

"קרן השתלמות" – כהגדרתה בסעיפים 3(ה), 17(5א) או 58א, לפי הענין;

ניכוי מריבית

125ד. (א) בסעיף זה –

"המועד הקובע" – יום כ"ז בטבת התשס"ג (1 בינואר 2003);

"התקרה המוטבת" – סכום של 48,000 שקלים חדשים לשנה;

"ריבית" – ריבית המשתלמת על פיקדון בתאגיד בנקאי או על תכנית חיסכון.

(ב) יחיד שהכנסתו והכנסת בן זוגו בשנת המס לא עלתה על התקרה המוטבת, זכאי לניכוי בסך של 5,000 שקלים חדשים (בסעיף זה – הניכוי המותר) מהכנסתו החייבת מריבית, אך לא יותר מכלל הכנסתו מריבית; ואולם אם עלתה הכנסתו והכנסת בן זוגו בשנת המס על התקרה המוטבת, יהיה זכאי לניכוי מתואם; לענין זה, "ניכוי מתואם" – הניכוי המותר, *לאחר שהופחת ממנו הסכום שבו עלתה הכנסתו החייבת בשנת* המס של היחיד ושל בן זוגו, על התקרה המוטבת.

(ג) (1) יחיד שבשנת המס מלאו לו או לבן זוגו 65 שנים, ובמועד הקובע מלאו לאחד מהם 55 שנים, זכאי לניכוי בסך של 4,000 שקלים חדשים מהכנסתו מריבית, אך לא יותר מכלל הכנסתו מריבית.

(2) יחיד שבשנת המס מלאו לו ולבן זוגו 65 שנים, ובמועד הקובע מלאו להם 55 שנים, זכאי, במקום הניכוי כאמור בפסקה (1), לניכוי בסך של 6,000 שקלים חדשים מהכנסתו מריבית, אך לא יותר מכלל הכנסתו מריבית.

ריבית מוטבת

125ה. (א) בסעיף זה –

"ריבית מזכה" – הנמוך מבין אלה:

(1) הכנסה של יחיד ושל בן זוגו מריבית כהגדרתה בסעיף 125ד(א) (בסעיף זה – הריבית);

(2) הכנסה מריבית בגובה ההפרש שבין הסכום הנקוב בהגדרה "קצבה מזכה" בסעיף 9א, לבין הכנסתו החייבת של יחיד או של בן זוגו לפי הגבוהה מביניהן; לענין זה, "הכנסה חייבת" – למעט הכנסה מריבית, הכנסה מהשכרת דירה למגורים הפטורה ממס, רווח הון שלא חלות עליו הוראות חלק הג, ושבח כהגדרתו בחוק מיסוי מקרקעין.

(ב) 35% מריבית מזכה פטורים ממס בידי אלה:

(1) יחיד שמלאו לו, בגבר – 65 שנים, ובאישה – 60 שנים;

(2) יחיד אם מלאו לו או לבן זוגו, בגבר – 65 שנים, ובאישה – 60 שנים;

והכל, אם מלאו להם במועד הקובע 55 שנים.

סייג

1125. ניכויים לפי סעיף 125ד ופטור ממס לפי סעיף 125ה, יינתנו לאחד מבני הזוג בלבד."

תיקון סעיף 126

54. בסעיף 126 לפקודה –

(1) בסעיף קטן (ב), במקום "מדיבידנד או מחלוקת רווחים" יבוא "מחלוקת רווחים או מדיבידנד שמקורם בהכנסות שהופקו או שנצמחו בישראל";

(2) בסופו יבוא:

"(ג) על אף הוראות סעיף קטן (א), על הכנסתו החייבת של חבר בני אדם מדיבידנד שמקורו בהכנסות שהופקו או שנצמחו מחוץ לישראל, וכן מדיבידנד שמקורו מחוץ לישראל, יוטל מס חברות בשיעור של 25%; ואולם אם לפי בקשת החברה הנישומה או על פי הסכם למניעת כפל מס יש להביא בחשבון את מסי החוץ שהוטלו על אותו דיבידנד ועל ההכנסה שממנה חולק הדיבידנד, יראו את ההכנסה מדיבידנד כהכנסה בגובה הדיבידנד המגולם ויוטל עליה מס חברות בשיעור הקבוע בסעיף קטן (א);

בסעיף זה –

"הדיבידנד המגולם" – סכום ההכנסה מדיבידנד בתוספת מס ששולם על ההכנסה שממנה חולק הדיבידנד;

"החברה הנישומה" – חברה שקיבלה דיבידנד מחברה אחרת שבה היא מחזיקה ב־25% או יותר מאמצעי השליטה (להלן בסעיף זה – החברה האחרת);

"הכנסה שממנה חולק הדיבידנד" – לרבות הכנסה שמקורה בחברה המוחזקת במישרין בידי החברה האחרת בשיעור של 50% לפחות;

"אמצעי שליטה" – כהגדרתם בסעיף 275.

(ד) בחישוב המס החל על פי סעיף קטן (ג), יינתן זיכוי מהמס בגובה מס החברות שבו חויב חבר בני האדם מחלק הדיבידנד על ההכנסה שממנה שולמו הרווחים או הדיבידנד כאמור בסעיף קטן (א), ושיעור המס הכולל שיחול על פי סעיף קטן (ג), לא יעלה על 36%.

(ה) סכום הזיכוי כאמור בסעיף קטן (ד) ובחלק י' פרק שלישי, לא יעלה על המס החל לפי סעיף קטן (ג) ולא יחולו הוראות סעיף 205א.

(ו) קיבל חבר בני אדם דיבידנד, וכנגד ההכנסה ממנו קוזז הפסד, ולאחר מכן חילק חבר בני האדם את הדיבידנד לבעלי מניותיו, יראו לענין סעיף קטן (ג), כאילו שולם בשל הדיבידנד מס חברות בשיעור של 25%."

תיקון סעיף 129ב

55. בסעיף 129ב לפקודה –

(1) בסעיף קטן (ב), בסופו יבוא "ואולם אם נמכר נייר הערך ביום א' בטבת התשס"ו (1 בינואר 2006) ואילך, יחולו הוראות אלה:

(1) היה יום רכישתו של נייר הערך הזר בשנת המס 2006 ואילך – יהיה רווח ההון פטור ממס;

(2) היה יום רכישתו של נייר הערך הזר קודם לשנת המס 2006, יחול מס בשיעור של 35% רק לגבי חלק רווח ההון שעד יום ל' בכסלו התשס"ו (31 בדצמבר 2005) ויתרת רווח ההון תהיה פטורה ממס; בסעיף זה, "חלק רווח ההון" – חלק רווח ההון שיחסו לכלל רווח ההון הוא כיחס שבין התקופה שמיום

רכישת נייר הערך ועד ליום ל' בכסלו התשס"ו (31 בדצמבר 2005) לכלל התקופה שמיום רכישת נייר הערך הזר ועד ליום מכירתו;

"יתרת רווח ההון" – סכום השווה להפחתת חלק רווח ההון מרווח ההון.";

(2) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב1) על אף האמור בכל דין, רווח הון ממכירה או מפדיון של יחידה בקרן נאמנות פטורה או בקרן נאמנות מעורבת שיום רכישתה לפני שנת המס 2006, וכן רווחים שחילק מנהל קרן נאמנות בשלה, אשר למעלה מ־25% משוויין הממוצע של השקעותיה בשנת המס הם מניירות ערך זרים, חייבים במס בשיעור של 35%.";

(3) סעיף קטן (ג) – בטל;

(4) בסעיף קטן (ד), בהגדרה "ניירות ערך זרים", במקום "כהגדרתם בסעיף 16ה" יבוא "כפי שקבע שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת".

הוספת סעיף 129ג

56. אחרי סעיף 129ב לפקודה יבוא:

"הכנסה של קרן נאמנות

129ג. (א) על אף האמור בסעיף 126 –

(1) הכנסותיה ורווחיה של קרן נאמנות פטורה פטורים ממס.

(2) על הכנסתה החייבת של קרן נאמנות חייבת, שלא תבעה ניכוי הוצאות ריבית או הפרשי הצמדה, יחולו שיעורי המס שהיו חלים על רווחים או על הכנסות כאמור אילו היו מתקבלים על ידי יחיד שההכנסה אינה הכנסה מעסק או ממשלח יד בידיו והיחידה אינה יחידה בעסק, אלא אם כן נקבע במפורש אחרת.

(3) הכנסותיה ורווחיה של קרן נאמנות מעורבת יהיו פטורים ממס, ואולם על הכנסתה החייבת מכל אחד מאלה יחולו ההוראות שלהלן:

(א) על הכנסה מריבידנד יוטל מס בשיעור של 12%;

(ב) על רווח הון ריאלי מניירות ערך זרים שיום רכישתם לפני שנת המס 2007 ואשר נמכרו לפני שנת המס האמורה, יוטל מס בשיעור של 24%;

(ג) על רווח הון ריאלי מניירות ערך זרים שיום רכישתם לפני שנת המס 2007 ואשר נמכרו בשנת המס 2007 ואילך על חלק רווח ההון הריאלי עד ליום המעבר, יוטל מס בשיעור של 24%, ויתרת רווח ההון הריאלי תהיה פטורה ממס; לענין זה, "חלק רווח ההון הריאלי עד ליום המעבר" ו"יום המעבר" – כהגדרתם בסעיף 105יג(ד)(1).

(ד) על דיבידנד או ריבית מניירות ערך זרים, המשולמים עד לתום שנת המס 2006, יוטל מס בשיעור של 24%.

(ב) בסעיף זה, "יחידה בעסק", "קרן נאמנות", "קרן נאמנות פטורה", "קרן נאמנות חייבת" ו"קרן נאמנות מעורבת" – כהגדרתן בסעיף 105יא.

57. (א) בסעיף 131(א) לפקודה, אחרי פסקה (5א) יבוא: תיקון סעיף 131

"(5ב) תושב ישראל שיצר בשנת המס נאמנות, או שקיבל מכספי נאמנות סכום העולה על 100,000 שקלים חדשים, וכן כל מי שהוא הנהנה בכספי הנאמנות, המוטב בהם או הזכאי להם, במישרין או בעקיפין, גם אם אינם חייבים במס בישראל;";

(ב) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ג1) דוח לפי סעיף קטן (א)(5ב) יפרט את זהות הנאמן, הנהנה והמוטב, ואם הוא תושב חוץ – גם את מדינת המושב שלו."

58. בסעיף 131א לפקודה, אחרי "131(א)(5)" יבוא "או שעל תושב ישראל החייב ברוח לפי סעיף 131(א)(5ב)". תיקון סעיף 131א

59. בסעיף 161 לפקודה – תיקון סעיף 161

(1) בסעיף קטן (א) –

(א) במקום פסקה (1) יבוא:

"(1) המקבל מתושב חוץ ריבית או דיבידנד על ניירות ערך בשביל תושב ישראל או לזכותו ינכה מהם מס בשיעורים אלה:

(א) מריבית או מדיבידנד המשתלמים על ניירות ערך זרים כהגדרתם בסעיפים 105יא או 129ב עד תום שנת המס 2006 – 35%;

(ב) מריבית המשתלמת על ניירות ערך זרים כאמור בפסקת משנה (א) בשנת המס 2007 ואילך – 15%;

(ג) מריבית או מדיבידנד אחרים – 25%.";

(ב) בפסקה (5), בהגדרה "ריבית", הסיפה המתחילה במילים "כהגדרתם בסעיף 9(13ב)" – תימחק;

(2) בסופו יבוא:

"(ו) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע הוראות לענין ניכוי במקור מריבית או מדיבידנד, לרבות את שיעור הניכוי כאמור."

60. בסעיף 175(ה) לפקודה, במקום "חברה משפחתית" יבוא "חברה שקופה" ובמקום "על הנישום כמשמעותו בסעיף 64א" יבוא "על בעלי המניות, כמשמעותם בסעיף 64א1". תיקון סעיף 175

61. בסעיף 199 לפקודה – תיקון סעיף 199

(1) במקום "בסימן זה" יבוא "בפרק זה";

(2) במקום ההגדרה "מסי חוץ" יבוא:

""מסי חוץ" – מסים המשתלמים על ידי תושב ישראל לרשויות המס של מדינה מחוץ לישראל, על הכנסה שהופקה או שנצמחה באותה המדינה, לרבות מסים המשתלמים למדינות שהן חלק ממדינה פדרלית או לרשויות אזוריות שהן חלק מאותה המדינה, המחושבים כאחוז מההכנסה, ולמעט מסים עירוניים.";

(3) אחרי ההגדרה "מסי חוץ" יבוא:

""הכנסות חוץ"– הכנסות חוץ שהופקו או שנצמחו מחוץ לישראל;

"הכנסות חוץ ממקור פלוני" – הכנסות חוץ כשהן מסווגות לפי מקורות ההכנסה, הקבועים בסעיף 2, בחלק ה או בחלק ה3, בניכוי ההוצאות המותרות מהן וההפסדים שהותרו בקיזוז כנגדן."

החלפת סעיף 200

62. במקום סעיף 200 לפקודה יבוא:

"הוראות לזיכוי מסי כפל

200. (א) מסי חוץ, כשהם מתורגמים לשקלים חדשים, ששולמו על הכנסות חוץ החייבות במס בישראל, יותרו בזיכוי כנגד מסי ישראל לפי פקודה זו בהתאם להוראות סימן זה.

(ב) לא יזוכו מסי ישראל לשנת מס מסוימת אלא אם כן היה האדם שהכנסתו חייבת באותם מסים, תושב ישראל באותה שנת מס.

(ג) הנציב רשאי לקבוע כללים לביצוע הוראות סימן זה וכללים לענין דוחות."

החלפת סעיף 201

63. במקום סעיף 201 לפקודה יבוא:

"הפחתת מסי חוץ

201. (א) לא יופחתו מסי חוץ ששולמו בשל הכנסת חוץ הפטורה ממס בישראל.

(ב) הקלה הניתנת לפי סעיף 163 בשל דיבידנד, יראוה כמפחיתה את סכום המס החל לפי הפקודה על אותו דיבידנד."

החלפת סעיף 203

64. במקום סעיף 203 לפקודה יבוא:

"סכום הזיכוי ממס חברות

203. (א) סכום הזיכוי ממס חברות שלו זכאי חבר בני אדם תושב ישראל לפי הוראות סימן זה, בשל הכנסות חוץ ממקור פלוני לא יעלה על סכום מס החברות שבו הוא חייב בשל אותן הכנסות.

(ב) כללה הכנסת החוץ דיבידנד אשר החברה הנישומה, כהגדרתה בסעיף 126(ג), ביקשה לשלם לגביה מס בשיעור הקבוע בסעיף 126(א), או שעל פי הסכם למניעת כפל מס יש להביא בחשבון לענין הזיכוי את מסי החוץ על אותו דיבידנד, אשר אינם מוטלים במישרין, ייווסף הדיבידנד המגולם לכלל הכנסות החברה ויינתן זיכוי בגובה מסי החוץ שאינם מוטלים במישרין על אותו דיבידנד, בתוספת מסי החוץ; כלל הזיכוי בסעיף זה לא יעלה על סכום המס החל על דיבידנד כאמור.

(ג) בסעיף זה –

"מסי חוץ שאינם מוטלים במישרין" – מסים המשתלמים על ידי חבר בני האדם תושב חוץ על הכנסות שלאחר תשלום המס חולקו כדיבידנד;

"דיבידנד מגולם" – סכום ההכנסה מדיבידנד שהתקבל לאחר ניכוי המס במקור, בתוספת המס שנוכה במקור ובתוספת מסי החוץ שאינם מוטלים במישרין."

החלפת סעיף 204

65. במקום סעיף 204 לפקודה יבוא:

"סכום הזיכוי ממס הכנסה

204. (א) סכום הזיכוי ממס הכנסה, שלו זכאי יחיד תושב ישראל לפי הוראות סימן זה, בשל הכנסת חוץ רגילה לא יעלה על תקרת הזיכוי בשל אותה הכנסה.

(ב) סכום הזיכוי ממס הכנסה שלו זכאי יחיד תושב ישראל לפי הוראות סימן זה, בשל הכנסת חוץ החייבת במס בשיעור מיוחד בישראל, לא יעלה על סכום המס החל בישראל על אותה הכנסה.

(ג) בסעיף זה –

"הכנסה רגילה" – הכנסה חייבת שלא הוטל עליה שיעור מס מיוחד;

"יחס ההכנסה" – היחס המתקבל מחלוקת סכום הכנסות חוץ ממקור פלוני שהן הכנסות רגילות, בסכום כלל הכנסתו הרגילה;

"שיעור מס מיוחד" – שיעור מס החל בישראל, הנמוך משיעור המס הקבוע בסעיף 121;

"תקרת הזיכוי" – הסכום המתקבל מהכפלת יחס ההכנסה, בסכום מס ההכנסה על כלל הכנסתו הרגילה של יחיד, לפני מתן זיכוי לפי סימן זה."

ביטול סעיף 205

66. סעיף 205 לפקודה – בטל.

הוספת סעיף 205א

67. אחרי סעיף 205 לפקודה יבוא:

"עודף זיכוי בשנת מס

205א. (א) עלה סכום מסי החוץ ששולמו בשל הכנסות חוץ ממקור פלוני על סכום הזיכוי הניתן בשלהן כנגד מסי ישראל (בסעיף זה – עודף הזיכוי), זכאי הנישום להפחית את עודף הזיכוי כנגד המס שבו הוא חייב בשל הכנסות שיופקו מחוץ לישראל מאותו המקור בחמש השנים הבאות בזו אחר זו כשהוא מתואם לפי שיעור עלייתו המדד מתום שנת המס שבה נוצר עד לתום שנת המס שבה הופחת; הפחתת עודף הזיכוי בהתאם לסעיף זה, תיעשה בכפוף להוראות פרק זה, בשינויים המחויבים.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), נוצר עודף זיכוי בשל קיזוז הפסד שמקורו בהכנסות חוץ ממקור פלוני, כנגד הכנסות חוץ ממקור פלוני אחר, ניתן יהיה להפחיתו בשנים הבאות בזו אחר זו גם כנגד המס החל על הכנסות חוץ מאותו מקור שממנו נבע ההפסד כאמור, כשהוא מתואם כאמור באותו סעיף קטן."

החלפת סעיף 206

68. במקום סעיף 206 לפקודה יבוא:

"כללים בחישוב ההכנסה לענין זיכוי

206. בחישוב הכנסת חוץ החייבת במס בישראל, לא יותר כל ניכוי ממנה בשל מסי חוץ."

הוספת סעיפים 207א עד 207ג

69. אחרי סעיף 207 לפקודה יבוא:

"זיכוי בשל דיבידנד

207א. (א) קיבל חבר בני אדם תושב ישראל דיבידנד מחבר בני אדם הנחשב כתושב ישראל רק בשל היות עסקיו נשלטים ומנוהלים בישראל (בסעיף זה – החבר האחר) ונוכה מס במקור מהדיבידנד במדינת החוץ, יהיה זכאי החבר האחר, לזיכוי בסכום המס שנוכה במקור כאמור, כנגד מס החברות החל עליו; סכום הזיכוי לא יעלה על מס החברות החל באותה שנת מס, ואולם עודף זיכוי שלא נוצל, ניתן יהיה לנצלו כנגד מס החברות אשר יוטל על החברה בחמש שנות המס הבאות.

(ב) קיבל יחיד תושב ישראל דיבידנד מהחבר האחר ונוכה מס במקור במדינת החוץ, יהיה זכאי היחיד לזיכוי בסכום המס שנוכה במקור כנגד המס החל על הכנסתו מדיבידנד כאמור, והכל בכפוף להוראות פרק זה.

זיכוי בשל מסי חוץ

207ב. מס חוץ יהיה בר זיכוי כנגד מס ישראלי החל בשנת מס, רק אם שולם במדינת החוץ לא יאוחר מעשרים וארבעה חודשים מתום אותה שנת מס, למעט מס שהיה אמור להיות משולם על רווחים שלא שולמו כהגדרתם בסעיף 75ב; מס חוץ ששולם לאחר התקופה האמורה במדינת החוץ, יהיה בר זיכוי בשנת המס שבה שולם במדינת החוץ כנגד המס החל בישראל על הכנסות חוץ מאותו מקור, ויחולו עליו הוראות פרק זה, בשינויים המחויבים; במקרה של חילוקי דעות בדבר סכום הזיכוי, נתונה למבקש הזיכוי זכות השגה וערעור, כאמור בסעיפים 150 ו־153, במסגרת ההשגה והערעור על השומה שנקבעה לו.

זיכוי בשל מסי חוץ – עובד של מעביד מסוים

207ג. היתה ליחיד הכנסה שמקום הפקתה בישראל, רק בשל הוראות סעיף 4א(ב)(1), יראו לענין הוראות סימן זה את הכנסתו של היחיד כהכנסת חוץ ממקור פלוני ואת המסים ששולמו לרשויות המס של מדינה מחוץ לישראל בשל אותה הכנסה, כמסי חוץ."

החלפת סעיף 208

70. במקום סעיף 208 לפקודה יבוא:

"ויתור על זיכוי

208. לא יינתן זיכוי ממסי ישראל שאדם חייב בהם בשנת מס, אם ביקש שלא יינתן זיכוי להכנסתו באותה שנה; ביקש כאמור – לא יחולו הוראות סעיף 205א."

ביטול סעיף 209

71. סעיף 209 לפקודה – בטל.

תיקון סעיף 211

72. בסעיף 211 לפקודה, בהגדרה "הקלת מסי כפל", המילים "מכוח הסכם לפי סעיף 196 ובכל הקלה לפי סעיף 214" – יימחקו.

תיקון סעיף 235

73. בסעיף 235 לפקודה, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) על אף הוראות סעיף זה, מותר לגלות למוסד לביטוח לאומי, לפי חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה–1995[10] –

(1) סכום ההכנסה של הנישום, כפי שנמסר בדוח שהגיש, או כפי שנקבע על ידי פקיד השומה או על ידי בית המשפט;

(2) סיווג הכנסה כאמור בפסקה (1) לפי מקורות ההכנסה הקבועים בסעיפים 2 ו־3 ובחלק ה, וכן סיווג הכנסה כאמור בחלק ה1 כהכנסה לפי סעיף 2 או כרווח הון;

(3) מקום הפקתה או צמיחתה של הכנסה כאמור בפסקאות (1) ו־(2), בישראל או מחוץ לישראל."

הוספת סעיף 240א

74. אחרי סעיף 240 לפקודה יבוא:

"כללי המרת הכנסה והפסדי חוץ

240א. הנציב רשאי לקבוע כללי המרה שלפיהם יתורגמו לשקלים חדשים הכנסה, הכנסה חייבת, הפסדים, הוצאות ותשלומי מס של נישום, שמקורם מחוץ לישראל."

הוספת סעיף 244א

75. אחרי סעיף 244 לפקודה יבוא:

"סמכות מיוחדת

244א. שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע לענין סעיפים 5, 29, 64, 64א, 68א, 75ב, 85א, 91, 92, 100א, 102, חלק הג, וחלק י' פרק שלישי, תנאים ותיאומים נדרשים."

---

[10] ס"ח התשנ"ה, עמ' 493.

פרק ב': הוראות שעה

תיקון סעיף 14 לפקודה – הוראת שעה

76. בשנות המס 2003 עד 2006, בסעיף 14 לפקודה, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ג1) יחיד שהיה לתושב ישראל ואשר הוא בעל שליטה ומנהל במפעל מאושר כמשמעותו בחוק עידוד השקעות הון, יהיה פטור ממס בשנות המס 2003 עד 2006 על הכנסות מריבית, מדיבידנד ומדמי שכירות, שאינן הכנסות מעסק ושמקורן בנכסים מחוץ לישראל אשר היו לו לפני שהיה לתושב ישראל או נכסים אחרים שבאו במקומם ושנותרו בידיו לאחר שהיה לתושב ישראל, וכן על רווח הון ממכירת אותם נכסים, אלא אם כן ביקש אחרת, לענין ההכנסה, כולה או מקצתה."

תיקון סעיף 104 לפקודה – הוראת שעה

77. לגבי שנות המס 2003 ו־2004 יקראו את סעיף 104ב לפקודה כאילו אחרי סעיף קטן (ו) יבוא:

"(ז) (1) חברה תושבת חוץ המעבירה את כל נכסיה לחברה תושבת ישראל שבעלי הזכויות בה זהים לבעלי הזכויות בחברה המעבירה, וחלקו של כל בעל זכויות בה זהה לזכותו בחברה המעבירה, לא תחויב ההעברה במס לפי פקודה זו, אם התקיימו התנאים וההגבלות שקבע שר האוצר לפי פסקה (2).

(2) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע תנאים והגבלות לענין הפטור ממס הקבוע בפסקה (1) לענין דחיית מס, המחיר המקורי, שיעור המס שיחול בשל רווח הון או רווחים ודיבידנד שמקורם בחברה המעבירה ותקופת ההחזקה במניות לצורך קבלת הפטור לפי סעיף זה; כמו כן רשאי הוא לקבוע הוראות ודיווחים לביצוע סעיף זה."

תיקון חוק הביטוח הלאומי – הוראת שעה

78. בתקופה שמיום כ"ז בטבת התשס"ג (1 בינואר 2003) ועד ליום ו' בטבת התשס"ד (31 בדצמבר 2003) (להלן – תקופת הוראת השעה), בסעיף 345א לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה–1995, כנוסחו בסעיף 85 לחוק זה, בסופו יבוא:

"(ה) לענין דמי ביטוח המשתלמים לפי הוראות סעיף זה בעד תקופת הוראת השעה, לא יבוא בחשבון סכום ההכנסה של המבוטח העולה על סכום השווה לחמש פעמים השכר הממוצע בעד כל אחד מהחודשים בתקופת הוראת השעה, לגבי עובד, ולגבי החייב בתשלום בעד עצמו – הסכום האמור כשהוא מוכפל ב־12 בעד תקופת הוראת השעה."

תיקון חוק לעידוד השקעות הון – הוראת שעה

79. בחוק לעידוד השקעות הון, התשי"ט–1959, בסעיף 47, אחרי סעיף קטן (א2) יבוא:

"(א3) הכנסה מריבית בשנות המס 2003 עד 2005 של חברה בעלת מפעל מאושר, ששולמה על כספים שגייסה מחוץ לישראל באמצעות הנפקה לציבור, אם טרם נעשה בהם שימוש, שאותם הפקידה במוסד בנקאי מחוץ לישראל, המתנהל על פי הדין במדינה שבה הוא מתנהל, תיחשב כהכנסתה מהמפעל המאושר."

פרק ג': תיקונים עקיפים

תיקון חוק עידוד החיסכון – מס' 7

80. בחוק עידוד החיסכון הנחות ממס וערבות למילוות, התשט"ז–1956, סעיף 5 – בטל.

תיקון חוק השקעות משותפות בנאמנות – מס' 8

81. בחוק השקעות משותפות בנאמנות, התשנ"ד–1994[11], סעיפים 88 עד 93 – בטלים.

[11] ס"ח התשנ"ד, עמ' 308.

תיקון חוק לעידוד השקעות הון – מס' 56

82. בחוק לעידוד השקעות הון, התשי"ט–1959–

(1) בסעיף 41א, במקום "חברה משפחתית" יבוא "חברה שקופה", במקום "בסעיף 64א" יבוא "בסעיף 64א1" ובמקום "לנישום" יבוא "לבעל המניות";

(2) בסעיף 45, בסעיף קטן (א)(1), בסופו יבוא "לענין זה, יראו כהכנסה שהושגה ממפעל מאושר גם הכנסה ממתן זכות שימוש בידע שפותח במפעל, הכנסה מתמלוגים והכנסה משירות נלווה לזכות השימוש בידע או לתמלוגים, ובלבד שמקורם במהלך עסקיו הרגיל של המפעל המאושר.";

(3) בסעיף 51, בהגדרה "חברה", במקום "64א לפקודה" יבוא "64א1 לפקודה".

תיקון חוק עידוד השקעות הון בחקלאות – מס' 6

83. בחוק לעידוד השקעות הון בחקלאות, התשמ"א–1981[12], בסעיף 35א, בסעיף קטן (א), בהגדרה "חברה", במקום "סעיף 64א" יבוא "64א1".

תיקון חוק החברה לישראל

84. בחוק החברה לישראל, התשכ"ט–1969[13], בסעיף 6 –

(1) סעיף קטן (ב) – בטל;

(2) במקום סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ד) (1) במכירת מניות החברה יחויב בעל המניה במס בשיעור הקבוע בסעיף 91 לפקודה.

(2) על אף האמור בפסקה (1), לגבי מניה שיום רכישתה לפני המועד הקובע, על רווח ההון הריאלי עד המועד הקובע – יהיה בעל המניות פטור ממס והוראות סעיף 91 לפקודה יחולו על יתרת רווח ההון הריאלי.

(3) לענין סעיף זה –

"המועד הקובע" – כ"ז בטבת התשס"ג (1 בינואר 2003);

"רווח ההון הריאלי עד המועד הקובע" – רווח ההון הריאלי, כשהוא מוכפל ביחס שבין התקופה שמיום הרכישה עד למועד הקובע ומחולק בתקופה שמיום הרכישה ועד ליום המכירה."

תיקון חוק מס ערך מוסף – מס' 24

85. בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו–1975[14], בסעיף 1, בהגדרה "רווח" אחרי "מריבית או מדיבידנד" יבוא "או ממכירה או פדיון של יחידה או מחלוקת רווחים לבעל יחידה", ובסופה יבוא: "לענין זה, "יחידה" – כמשמעותה בחוק השקעות משותפות בנאמנות, התשנ"ד–1994".

תיקון חוק מס הכנסה (תיאומים בשל אינפלציה) – מס' 15

86. בחוק מס הכנסה (תיאומים בשל אינפלציה), התשמ"ה–1985 (להלן – חוק תיאומים בשל אינפלציה) –

(1) בסעיף 6 –

(א) בסעיף קטן (א) –

(1) ההגדרה "אופציה" – תימחק;

(2) במקום ההגדרה "נייר ערך" יבוא:

""נייר ערך" – כהגדרתו בסעיף 105יא לפקודה, הנסחר בבורסה או בשוק מוסדר וכן נייר ערך של חברה שחלק מניירות הערך שלה

[12] ס"ח התשמ"א, עמ' 56.
[13] ס"ח התשכ"ט, עמ' 149.
[14] ס"ח התשל"ו, עמ' 52.

רשומים למסחר בבורסה, לרבות עסקה עתידית ולרבות יחידת השתתפות בקרן נאמנות במדינה מחוץ לישראל שאושרה בידי הרשות המוסמכת במדינה שבה הוצאה, ובלבד שהמדינה כאמור אושרה על ידי שר האוצר לענין זה;

(3) במקום ההגדרה "בורסה" יבוא:

""בורסה" – בורסה וכן שוק מוסדר במדינות כפי שקבע שר האוצר;

"שוק מוסדר" – מערכת שבאמצעותה מתנהל מסחר בניירות ערך או בעסקאות עתידיות על פי כללים שנקבעו על ידי מי שרשאי לקבעם על פי דין במדינה שבה הוא מתנהל;

"עסקה עתידית" – התחייבות או זכות, למסור או לקבל בעתיד ניירות ערך, הפרשי ניירות ערך או מדד ניירות ערך וזאת בכמות, בסכום, במועד ובתנאים הנקובים בהתחייבות או בזכות, לפי הענין, וכן מכירה בחסר;";

(4) בהגדרה "רווח ריאלי מניירות ערך", אחרי "מכל ניירות הערך שנמכרו" יבוא "וההכנסות מכל העסקאות העתידיות";

(5) בהגדרה "הפסד ריאלי מניירות ערך", בסופה יבוא "בתוספת הפסד מעסקה עתידית";

(6) בהגדרה "תמורה", במקום "כמשמעותה בסעיף 88" יבוא "כהגדרתה בסעיף 105ויא", במקום "לרבות סכום פדיון" יבוא "לרבות סכום פדיון ורווחים שחילק מנהל קרן נאמנות ולרבות פדיון", ואחרי "מיום שנחשבה כשינוי חיובי" יבוא "או מהיום שבו נתקבלו הרווחים, לפי הענין";

(7) בהגדרה "מכירה", במקום "כמשמעותה בסעיף 83 לפקודה, לרבות" יבוא "כהגדרתה בסעיף 105יא לפקודה, לרבות חלוקת רווחים על ידי קרן נאמנות ולרבות";

(8) אחרי ההגדרה "מכירה" יבוא:

""מכירה בחסר" – מכירת נייר ערך, הפרש ניירות ערך או מדד ניירות ערך, שאינו של המוכר.";

(ב) בסעיף קטן (ז), בסופו יבוא:

"(3) יחידה בקרן נאמנות פטורה או בקרן נאמנות מעורבת שלא נמכרה עד תום התקופה, תיחשב כנמכרת בתום התקופה ונרכשת מחדש ביום שלאחריו; לענין סעיף זה, "תום התקופה" – היום האחרון של שנת המס השניה שלאחר שנת המס שבה נרכשה היחידה, ולגבי מוסד כספי – היום האחרון של שנת המס שבו נרכשה היחידה.";

(ג) סעיף קטן (ח) – בטל;

(ד) בסעיף קטן (ט)(1), אחרי "הוראות פרק זה" יבוא "ושאילו היה נמכר ביום שקדם לאותו מועד היה רווח ההון במכירתו פטור ממס", ובסופו יבוא:

"(3) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע לענין נישום שהיה ברשותו נייר ערך במועד שבו החלו לחול עליו הוראות חוק זה, הוראות לענין חישוב רווח ריאלי מניירות ערך, הפסד ריאלי מניירות ערך, קביעת יום רכישה ומחיר מקורי וכן הוראות בדבר שיעור המס.";

(ה) בסופו יבוא:

"(י) מסכום הפסד שנוצר במכירת נייר ערך יופחת סכום דיבידנד שהתקבל בשל נייר הערך הנמכר במשך 24 החודשים שקדמו למכירה, אך לא יותר מגובה ההפסד, למעט דיבידנד שהתקבל מחברה תושבת חוץ שחויב במס בשיעור של 25% לפחות.

(יא) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע לענין זה קביעות כאמור בסעיף 105יד, וכן רשאי הוא לקבוע הוראות לענין נייר ערך שנמחק ממסחר בבורסה, בכלל זה הוראות לענין שיעורי המס, ה"מחיר המקורי" ו"יום הרכישה"."

(2) בסעיף 17(א)(1), במקום "20%" יבוא "80%" ובסופו יבוא:

"(3) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לשנות את השיעור הקבוע בפסקה (1), בהתאם לשינוי במדד."

תיקון חוק מיסוי מקרקעין – מס' 51

87. בחוק מיסוי מקרקעין (שבח, מכירה ורכישה), התשכ"ג–1963 –

(1) בסעיף 48ב –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "והוראות סעיף 91(א), (ב), (ג)" יבוא "והוראות סעיף 91(ג)" ובסופו יבוא "ויראו את השבח כשלב הגבוה ביותר בסולם ההכנסה החייבת";

(ב) בסעיף קטן (ב) –

(1) בפסקה (1), במקום "הוראות סעיף 91(א), (ב), (ג), (ד)(3א), (ה) ו־(ז)" יבוא "הוראות סעיפים 91(ג), (ד)(3א), (ה) ו־(ז), וכן הוראות סעיפים 121 או 126, לפי הענין";

(2) בפסקה (3), במקום "הוראות סעיף 91(א), (ב), (ג) ו־(ד)(3א)" יבוא "הוראות סעיפים 91(ג), (ד)(3א) וכן הוראות סעיפים 121 או 126, לפי הענין";

(3) בפסקה (4), במקום "91(א), (ב), (ג), (ד)(3א), (ה) ו־(ז)" יבוא "91(ג), (ד)(3א), (ה) ו־(ז) וכן הוראות סעיפים 121 או 126, לפי הענין";

(4) בסופו יבוא:

"(5) לענין פסקאות (1) עד (4), יראו את השבח כשלב הגבוה ביותר בסולם ההכנסה החייבת.";

(2) בסעיף 72ב, במקום "לפי הוראות סעיף 71" יבוא "לפי הוראות סעיף 71 או סעיף 64א1 לפקודה".

תיקון חוק הביטוח הלאומי – מס' 56

88. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה–1995, אחרי סעיף 345 יבוא:

"הקצאת מניות 345א. (א) בסעיף זה –

"הכנסה" – הכנסה, שלפי סעיף 102 לפקודת מס הכנסה רואים אותה כהכנסה לפי פסקאות (1) או (2) בסעיף 2 לפקודה האמורה;

"חייב בתשלום בעד עצמו" – מי שחייב בתשלומי דמי ביטוח לפי הוראות סעיף 342(א);

"מועד חיוב" – המועד שנקבע לחיוב במס לפי הוראות סעיף 102 לפקודת מס הכנסה.

(ב) הכנסה של עובד או של חייב בתשלום בעד עצמו, יראו אותה כהכנסתו של העובד או כהכנסתו של החייב בתשלום בעד עצמו, לפי הענין, במועד החיוב במס שנקבע לפי הוראות סעיף 102 לפקודת מס הכנסה, ולענין הוראות סעיף 342(א) יהיה מעבידו של העובד מי שהיה מעבידו בעת ההקצאה כמשמעותה בסעיף 102 לפקודת מס הכנסה.

(ג) לענין הוראות סעיף 344(א), ייווסף להכנסתו החודשית של עובד החלק ה־12 של ההכנסה שלפי הוראות סעיף קטן (ב) יש לראותה כהכנסתו של העובד, בעד כל אחד מהחודשים שבשנת המס שבה חל מועד החיוב.

(ד) שר העבודה והרווחה רשאי לקבוע תנאים, מועדים, כללים והוראות לענין תשלום דמי ביטוח לפי סעיף זה."

פרק ד': תחילה תחולה והוראות מעבר

תחילה ותחולה

89. (א) תחילתו של חוק זה ביום כ"ז בטבת התשס"ג (1 בינואר 2003) (להלן – יום התחילה), והוא יחול על הכנסה שהופקה או שנצמחה בשנת המס 2003 ואילך, אלא אם כן נקבע במפורש אחרת בחוק זה.

(ב) פסקה (13ב) של סעיף 9 לפקודה, תבוטל כאמור בסעיף 7(3) לחוק זה, ביום ז' בטבת התשס"ד (1 בינואר 2004).

(ג) (1) תחילתם של הסעיפים שלהלן, ביום כניסתן לתוקף של כל התקנות על פי סעיף 64א1 לפקודה, כנוסחו בסעיף 18 לחוק זה, שעל שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, להתקינן, בהתאם להסמכה שניתנה לו על פי הסעיף האמור:

(א) סעיף 17 לחוק זה, לענין ביטול סעיף 64א לפקודה;

(ב) סעיף 64א1 לפקודה, כנוסחו בסעיף 18 לחוק זה;

(ג) סעיף 125ב(2) לפקודה, כנוסחו בסעיף 52 לחוק זה;

(ד) סעיף 175 לפקודה, כנוסחו בסעיף 60 לחוק זה;

(ה) סעיפים 41א ו־51 לחוק לעידוד השקעות הון, התשי"ט–1959, כנוסחם בסעיף 82 לחוק זה;

(ו) סעיף 35א לחוק לעידוד השקעות הון בחקלאות, התשמ"א–1981, כנוסחו בסעיף 83 לחוק זה;

(ז) סעיף 72ב לחוק מיסוי מקרקעין (שבח, מכירה ורכישה), התשכ"ג–1963, כנוסחו בסעיף 87 לחוק זה;

(2) על אף האמור בפסקה (1)(ב), תחילתו של סעיף 64א1(ב)(11) לפקודה כנוסחו בסעיף 18 לחוק זה, לענין פירוק חברה שקופה, ביום כניסתן לתוקף של תקנות שיתקין שר האוצר על פי סעיף 64א1(ב)(11)(א) ו־(ב), כאמור בסעיף 18 לחוק זה.

(ד) תחילתו של סעיף 85א לפקודה, כנוסחו בסעיף 25 לחוק זה, ביום כניסתן לתוקף של תקנות שיתקין שר האוצר על פי אותו סעיף.

(ה) תחילתן של ההגדרות "סכום אינפלציוני" ו"סכום אינפלציוני חייב" שבסעיף 88 לפקודה, כנוסחן בסעיף 26 לחוק זה, ביום כניסתן לתוקף של תקנות שיתקין שר האוצר לענין פחת או הפחתה בשל מוניטין.

(ו) תחילתו של סעיף 94(ד) לפקודה, כנוסחו בסעיף 31 לחוק זה, לגבי הקצאת מניות הטבה שנעשתה ביום ב' בתמוז התשס"ב (12 ביוני 2002) ואילך.

(ז) תחילתו של סעיף 97(א)(1) ו־(2) לפקודה כנוסחו בסעיף 35 לחוק זה, ביום ז' בטבת התשס"ד (1 בינואר 2004), והוא יחול על מכירה או פדיון של איגרת חוב ומילווה קצר מועד שהונפקו או שהוצאו ביום האמור ואילך.

(ח) סעיף 102 לפקודה, כנוסחו בסעיף 38 לחוק זה, יחול על הקצאת מניות לעובדים לפי תכנית שהחברה המעבידה בחרה בה ביום התחילה ואילך, ובהקצאת מניות שאינה הקצאה באמצעות נאמן, על הקצאת מניות לאחר יום התחילה.

(ט) תחילתם של סעיפים 105יב ו־105טו לפקודה, כנוסחם בסעיף 46 לחוק זה, לענין איגרת חוב, ניירערך מסחרי ומילווה קצר מועד שהונפקו או שהוצאו ביום ז' בטבת התשס"ד (1 בינואר 2004) ואילך והם יחולו על מכירה או פדיון של איגרת חוב, ניירערך מסחרי ומילווה קצר מועד החל ביום האמור.

(י) לענין ניירות ערך זרים שיום רכישתם עד תום שנת המס 2006, יחולו הוראות לענין שיעורי המס במכירת ניירות ערך זרים כהגדרתם בסעיף 16ה לפקודה כנוסחו ערב ביטולו בסעיף 14 לחוק זה, שנקבעו בצו מס הכנסה (שיעור המס על רווח הון במכירת נייר ערך זר), התשנ"ב–1992[15], ושיעור המס על רווח ההון הריאלי לא יפחת מ־35% או מהשיעור האמור בסעיף 121 לפקודה, לפי הענין, וזאת עד להתקנת תקנות לפי סעיף 105יג לפקודה, כנוסחו בסעיף 46 לחוק זה.

(יא) סעיף 129ב(ג) לפקודה, יבוטל כאמור בסעיף 55(3) לחוק זה, ביום א' בטבת התשס"ו (1 בינואר 2006).

(יב) סעיף 345א לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה–1995, כנוסחו בסעיף 88 לחוק זה, יחול על הקצאת מניות לעובדים לפי תכנית שהחברה המעבידה בחרה בה ביום התחילה ואילך ובהקצאת מניות שלא באמצעות נאמן – על הקצאת מניות לעובדים ביום התחילה ואילך.

הוראות מעבר

90. (א) סעיף 9(16א), (16ב), (17), (18) ו־(19) לפקודה כנוסחו ערב תחילתו של חוק זה יחול על ריבית, הפרשי הצמדה ורווחים אחרים שמקורם בתשלומי המעביד, העובד או היחיד, לקופת הגמל לתגמולים ששולמו לקופת הגמל, לקרן ההשתלמות או לפוליסת ביטוח חיים לפני יום התחילה.

(ב) הכנסות כאמור בסעיף 14(א) לפקודה כנוסחו בסעיף 10 לחוק זה, שביום התחילה חלפו למעלה מחמש שנים אך לא יותר מעשר שנים מהיום שהיה לראשונה לתושב ישראל – יהיו פטורות ממס עד תום שנת המס 2003.

(ג) סעיף 16ה לפקודה כנוסחו בסעיף 14 לחוק זה, בטל ביום כניסתן לתוקף של תקנות שיתקין שר האוצר לענין ההגדרה "ניירות ערך זרים" לפי סעיפים 105יא ו־129ב לפקודה, כנוסחם בסעיפים 46 ו־55 לחוק זה.

(ד) על חברת בית כמשמעותה בסעיף 64 לפקודה ועל חברה משפחתית כמשמעותה בסעיף 64א לפקודה כנוסחו ערב ביטולו בסעיף 17 לחוק זה, אשר היו חברות באמור ביום פרסומו של חוק זה, יחולו הוראות אלה:

(1) על אף האמור בסעיף 64או(א)(4) ו־(8) לפקודה כנוסחו בסעיף 18 לחוק זה, חברת הבית או החברה המשפחתית תהיה חברה שקופה, כהגדרתה בסעיף

[15] ק"ת התשנ"ב, עמ' 1291.

האמור, ביום כניסתו לתוקף של סעיף 64א1 לפקודה כנוסחו בסעיף 18 לחוק זה, אלא אם כן ביקשה החברה מפקיד השומה, בתוך 60 ימים מהמועד האמור, שלא להיות חברה שקופה;

(2) ביקשה חברה משפחתית שלא להיות חברה שקופה, או שהיתה לחברה משפחתית לאחר פרסומו של חוק זה, תחדל מלהיות חברה משפחתית ביום כניסתו לתוקף של סעיף 64א1 לפקודה, כנוסחו בסעיף 18 לחוק זה;

(3) הפסדי החברה המשפחתית שהיתה לחברה שקופה ושלא קוזזו על ידי הנישום כהגדרתו בסעיף 64א לפקודה (בסעיף זה – הנישום המייצג) עד ליום שבו היתה לחברה שקופה, יותרו בקיזוז רק כנגד הכנסותיו של הנישום המייצג, אלא אם כן ביקשו כל בעלי המניות לחלק את יתרת ההפסד כאמור ביניהם, בהתאם ליחס החזקותיהם בחברה המשפחתית;

(4) היתה החברה המשפחתית לחברה רגילה, הפסדיה אשר לא קוזזו על ידי הנישום המייצג עד היום שבו היתה לחברה רגילה, יותרו בקיזוז כנגד הכנסותיה, אם ביקשו זאת כל בעלי מניותיה;

(5) על אף האמור בפסקאות (3) ו־(4), הפסדיה המועברים של החברה המשפחתית בתקופה שקדמה לתקופת ההטבה כהגדרתה בסעיף 64א1 לפקודה יותרו בקיזוז כנגד הכנסות החברה בלבד;

(6) על אף האמור בהגדרה "שנות ההטבה" בסעיף 64א1 לפקודה, לענין חברה שקופה שהיתה חברת בית או חברה משפחתית ערב תחילתו של חוק זה, יראו גם את שנות המס שבהן היתה חברה כאמור, כשנות ההטבה.

(ה) הוראות סעיף 91(ו)(2) לפקודה, כנוסחו בסעיף 28 לחוק זה, לא יחולו על מי שהחזיק בזכות באגודה שיתופית חקלאית לפני יום ב' בתמוז התשס"ב (12 ביוני 2002); נמכרה הזכות במכירה שאינה חייבת במס לפי הוראות הפקודה, יחולו במכירתה על ידי הרוכש הוראות סעיף 91(ו)(2) לפקודה, כנוסחו בסעיף 28 לחוק זה.

(ו) (1) הוראות סעיף 92(א)(3) לפקודה כנוסחו בסעיף 29(1) לחוק זה, יחולו רק על הפסד הון שנוצר לאחר יום התחילה.

(2) הוראות סעיף 92(ב) לפקודה כנוסחו בסעיף 29(2) לחוק זה, יחולו רק לענין הפסד הון שנוצר בשנת המס 1996 ואילך.

(ז) בחישוב רווח ההון במכירת מניות אשר נרשמו למסחר בבורסה בישראל לפני יום התחילה, כאמור בסעיף 101 לפקודה כנוסחו בסעיף 37 לחוק זה, יחולו הוראות אלה:

(1) חויב בעל המניות במס על רווח הון ביום רישומן של מניות למסחר בבורסה:

(א) רווח ההון הריאלי שמיום הרישום ועד ליום התחילה פטור ממס, רווח ההון הריאלי שמיום התחילה ועד ליום המכירה חייב במס בשיעור הקבוע בסעיף 91(א) או (ב) לפקודה כנוסחו בסעיף 28 לחוק זה או בסעיף 105ב לפקודה כנוסחו בסעיף 46 לחוק זה, לפי הענין;

(ב) (1) לענין חישוב חלק רווח ההון הריאלי שמיום הרישום ועד ליום התחילה, יהיה המחיר המקורי, התמורה כפי שנקבעה לצורך חישוב רווח ההון ביום הרישום, והתמורה תיקבע לפי ממוצע ערכו של נייר הערך בתום כל אחד משלושת ימי המסחר האחרונים בחודשדצמבר 2002, שבהם התקיים מסחר באותה מניה;

(2) חישוב חלק רווח ההון הריאלי שמיום התחילה ועד ליום המכירה, יהיה בהתאם לחישוב הקבוע בהגדרה "רווח הון ריאלי" שבסעיף 88 לפקודה, כנוסחו ערב תחילתו של חוק זה, והמחיר המקורי יהיה התמורה שנקבעה לצורך חישוב רווח ההון שמיום הרישום ועד ליום התחילה, כאמור בפסקה (1).

(2) ביקש בעל המניות שרישומן של המניות למסחר בבורסה לא ייחשב כמכירתן, בהתאם להוראות סעיף 101 לפקודה, ולא ביקש במועד מכירתן לחזור בו מבקשתו כאמור, יהיה חלק רווח ההון הריאלי עד המועד הקובע, חייב במס בשיעור הקבוע בסעיף 121 לפקודה ועל יתרת הרווח הריאלי יחולו הוראות סעיף 91(א) או (ב), לפי הענין, כנוסחו בסעיף 28 לחוק זה.

(3) (א) ביקש בעל המניות שרישומן של המניות למסחר בבורסה לא ייחשב כמכירתן בהתאם להוראות סעיף 101 לפקודה ובמועד מכירתן ביקש לחזור בו, יחויב חלק רווח ההון הריאלי שמיום הרכישה ועד ליום הרישום, במס בשיעור הקבוע בסעיפים 121 או 126 לפקודה, לפי הענין, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כמשמעותם בסעיף 159א לפקודה, החל במועד שבו היה עליו לשלם את המס אילולא ביקש שיום הרישום לא ייחשב כמכירתן של המניות ועד ליום תשלום המס; חלק רווח ההון הריאלי שמיום הרישום ועד ליום התחילה פטור ממס, ורווח ההון הריאלי שמיום התחילה ועד ליום המכירה חייב במס, בשיעור הקבוע בסעיף 105ב לפקודה, כנוסחו בסעיף 46 לחוק זה.

(ב) (1) לענין חישוב חלק רווח ההון הריאלי שמיום הרכישה ועד ליום הרישום ייחשב ערכו של נייר הערך ביום הרישום כתמורה;

(2) לענין חישוב חלק רווח ההון הריאלי שמיום הרישום ועד ליום התחילה, יהיה המחיר המקורי – התמורה שנקבעה בפסקה (1), והתמורה תיקבע כממוצע ערכו של נייר הערך בתום כל אחד משלושת ימי המסחר האחרונים בחודש דצמבר 2002, שבהם התקיים מסחר באותה מניה;

(3) חישוב חלק רווח ההון הריאלי שמיום התחילה ועד ליום המכירה, ייעשה בהתאם להגדרה רווח הון ריאלי שבסעיף 88 לפקודה, והמחיר המקורי יהיה – התמורה שנקבעה בפסקה (2), ואולם אם היה הפסד הון יחולו עליו הוראות סעיף 105טו לפקודה, כנוסחו בסעיף 46 לחוק זה.

(ח) בחישוב רווח ההון במכירת מניות אשר נרשמו למסחר בבורסה בישראל אחרי יום התחילה, כאמור בסעיף 101 לפקודה, כנוסחו בסעיף 37 לחוק זה, ואשר יום רכישתם לפני יום התחילה, יחולו הוראות אלה:

(1) חויב בעל המניות במס על רווח הון ביום רישומן של המניות למסחר בבורסה:

(א) חלק רווח ההון הריאלי עד המועד הקובע חייב במס לפי שיעור המס הקבוע בסעיפים 121 או 126 לפקודה, לפי הענין;

(ב) יתרת רווח ההון הריאלי מהמועד הקובע עד ליום הרישום חייבת במס לפי שיעור המס הקבוע בסעיף 91(א) או (ב) לפקודה, לפי הענין, כנוסחו בסעיף 28 לחוק זה;

(ג) חלק רווח ההון הריאלי שמיום הרישום עד ליום המכירה חייב במס בשיעור הקבוע בסעיף 105יב לפקודה, כנוסחו בסעיף 46 לחוק זה;

(ד) לענין פסקה זו –

"רווח ההון הריאלי עד המועד הקובע" – כהגדרתו בסעיף 88 לפקודה, כנוסחו בסעיף 26 לחוק זה, ואולם במקום "ועד ליום המכירה" יקראו "ועד ליום הרישום";

"יתרת רווח ההון הריאלי מהיום הקובע עד ליום הרישום" – רווח ההון הריאלי פחות רווח ההון הריאלי עד המועד הקובע; לענין זה, יראו כתמורה את התמורה כפי שנקבעה לצורך חישוב רווח ההון ביום הרישום, או את ממוצע ערכו של נייר הערך בתום כל אחד משלושת ימי המסחר האחרונים בחודש דצמבר 2002 שבהם התקיים מסחר באותה מניה, לפי בחירתו של בעל המניה;

"רווח ההון הריאלי שמיום הרישום עד ליום המכירה" –רווח הון ריאלי כהגדרתו בסעיף 88 לפקודה, ואולם לענין זה, התמורה שנקבעה לצורך חישוב יתרת רווח ההון הריאלי מהמועד הקובע עד ליום הרישום, תיחשב כמחיר המקורי;

(2) ביקש בעל המניות שרישומן של המניות למסחר בבורסה לא ייחשב כמכירתן, בהתאם להוראות סעיף 101 לפקודה, כנוסחו בסעיף 37 לחוק זה, יחולו הוראות אלה:

(א) לא ביקש בשעת מכירת המניות לראשונה לחזור בו מבקשתו כאמור, יחולו הוראות סעיף קטן (ז)(2);

(ב) ביקש לחזור בו מבקשתו כאמור, יחולו הוראות פסקה (1), וייווספו הפרשי הצמדה וריבית כמשמעותם בסעיף 159א לפקודה, החל במועד שבו היה עליו לשלם את המס אילולא ביקש שיום הרישום לא ייחשב כמכירתן של המניות, עד ליום תשלום המס; ואולם אם היה הפסד הון מיום הרישום, יחולו עליו הוראות סעיף 105טו לפקודה, כנוסחו בסעיף 46 לחוק זה.

(ט) הוקצו מניות לעובדים לפני יום התחילה, לפי הוראות סעיף 102 לפקודה, כנוסחו ערב תחילתו של חוק זה, או חלות על הקצאה כאמור הוראות סעיף 3(ט) לפקודה, לא יחול, לענין הפחתת שיעורי המס, סעיף 91 לפקודה, כנוסחו בסעיף 28 לחוק זה.

(י) לענין חלק ה3 פרק שלישי לפקודה, כנוסחו בסעיף 46 לחוק זה, ולענין סעיף 3ז29 לפקודה, כנוסחו בסעיף 56 לחוק זה, על קרן נאמנות, כמשמעותה בחוק השקעות משותפות בנאמנות, התשנ"ד–1994 (להלן – חוק השקעות משותפות בנאמנות), אשר יחידותיה הוצעו לציבור בתשקיף לפני יום התחילה, ועל בעלי היחידות בה, יחולו הוראות אלה:

(1) החל ביום התחילה, תהפוך קרן הנאמנות לקרן נאמנות חייבת כהגדרתה בסעיף 105יא לפקודה, אלא אם כן הודיעה לנציב, עד 30 ימים לפני יום התחילה, על רצונה להיחשב כקרן נאמנות פטורה או כקרן נאמנות מעורבת;

(2) ביקשה קרן נאמנות להיחשב החל ביום התחילה, כקרן נאמנות פטורה או כקרן נאמנות מעורבת, יחולו הוראות אלה:

(א) לענין בעל יחידה שהוא יחיד שהכנסתו מהיחידה אינה הכנסה מעסק והיחידה אינה יחידה בעסק כהגדרתה בסעיף 105יא לפקודה, יראו

כמחיר המקורי של היחידה את המחיר המקורי או את שוויה ביום התחילה, לפי הגבוה מביניהם, ויחולו הוראות סעיף 105יג לפקודה, בשינויים המחויבים;

(ב) לענין הוראות הפקודה ולענין הוראות חוק תיאומים בשל אינפלציה, יופחתו מהמחיר המקורי של היחידה רווחים שחולקו בתקופה שמיום ב' בתמוז התשס"ב (12 ביוני 2002) עד יום כ"ו בטבת התשס"ג (31 בדצמבר 2002), על ידי מנהל קרן נאמנות שהפכה לקרן נאמנות פטורה או לקרן נאמנות מעורבת, או על ידי מנהל קרן נאמנות מסויגת כהגדרתה בחוק השקעות משותפות בנאמנות.

(ג) הוראות סעיף 105יז(א) לפקודה יחולו רק על חלק הרווחים שהופקו או שנצמחו ביום התחילה ואילך, ולצורך תיאומם יחולו ההוראות שנקבעו בפקודה ובסעיף זה, לענין חישוב הרווחים החל במועד הקובע לגבי יחיד, בשינויים המחויבים.

(3) ביקשה קרן נאמנות להתפצל לכמה קרנות נאמנות, יחולו הוראות אלה:

(א) הוראות סעיפים 105ד ו־105ו לפקודה יחולו, בשינויים המחויבים;

(ב) לענין בעל יחידה שהוא יחיד שהכנסתו מהיחידה אינה הכנסה מעסק או ממשלח יד וחיחידה אינה יחידה בעסק כהגדרתה בסעיף 105יא לפקודה, יראו כמחיר המקורי של היחידה את המחיר המקורי של היחידה בקרן המתפצלת או את שוויה ביום התחילה, לפי הגבוה מביניהם, ויחולו הוראות סעיף 105יג לפקודה, בשינויים המחויבים.

(יא) לענין סעיף 120ב לפקודה, יראו את הסכומים הנקובים בסעיף 121 לפקודה, כנוסחו בסעיפים 47 ו־48 לחוק זה, ואת הסכומים הנקובים בסעיף 125ד כנוסחו בסעיף 53 לחוק זה, כאילו תואמו לאחרונה ביום י"ז בטבת התשס"ב (1 בינואר 2002).

(יב) הוראות סעיף 125ג לפקודה, כנוסחו בסעיף 53 לחוק זה, וכן ביטול סעיף 5 לחוק עידוד החיסכון הנחות ממס וערבות למלוות. התשט"ז–1956, כאמור בסעיף 80 לחוק זה, יחולו כך:

(1) לענין ריבית ורווח שמקורם בקופות גמל או בתכניות חיסכון בפוליסת ביטוח – על ריבית ורווחים שנצמחו על הפקדות שבוצעו בקופת גמל או בתכנית חיסכון, ביום התחילה ואילך;

(2) לענין ריבית שמקורה באיגרות חוב, בפיקדונות ובתכניות חיסכון, אשר הופקה, נצמחה או נצברה ביום התחילה ואילך, גם אם שולמה בתקופה שמיום ב' בתמוז התשס"ב (12 ביוני 2002) עד יום כ"ו בטבת התשס"ג (31 בדצמבר 2002), ועל כל אחד מאלה:

(א) איגרות חוב שהונפקו או הוצאו ביום ג' באייר התש"ס (8 במאי 2000) ואילך;

(ב) פיקדונות או תכניות חיסכון שאושרו או שנפתחו ביום ג' באייר התש"ס (8 במאי 2000) ואילך, ולגבי תכניות חיסכון ופיקדונות שאושרו ונפתחו קודם לכן – על ריבית, שהופקה או שנצמחה לאחר המועד שבו ניתן היה למשוך סכומים מהתכנית או מהפיקדון, בלי שהמשיכה תהיה כרוכה בהרעת תנאי החיסכון, כפי שהוגדרו בתנאי התכנית או הפיקדון;

(3) לענין ריבית על איגרות חוב נסחרות – על איגרות חוב כאמור שהונפקו או שהוצאו ביום ג' באייר התש"ס (8 במאי 2000) ואילך;

(4) לענין ריבית על מילווה קצר מועד – על מילווה כאמור שהונפק ביום ג' באייר התש"ס (8 במאי 2000) ואילך.

(יג) חובת דיווח כאמור בסעיף 131(א)(5א) לפקודה, כנוסחו בסעיף 57 לחוק זה, תחול לגבי שנת המס 2002, גם לגבי מי שבשנת המס 2002 יצר נאמנות או שהוציא מכספי הנאמנות סכום העולה על 100,000 שקלים חדשים.

אריאל שרון
ראש הממשלה

סילבן שלום
שר האוצר

משה קצב
נשיא המדינה

אברהם בורג
יושב ראש הכנסת

המחיר 20.10 שקלים חדשים ISSN 0334-2832 סודר במח' רשומות, משרד המשפטים והודפס במדפיס הממשלתי